

Ê-LI VÀ CỬA LỄ BẰNG BỘT

 Ô, điều đó đúng vậy! “Lạy Chúa, con nhận lãnh.” Nhận lãnh điều gì? Mọi lời hứa mà Ngài đã hứa, nó là của tôi.

2 Bây giờ, trước khi chúng ta ngồi, chúng ta hãy cúi đầu một lát để tôi sẽ không quên cầu nguyện trên những chiếc khăn tay này ở đây.

3 Lạy Chúa chúng con, chúng con biết ơn Ngài tối nay vì những bài hát về Si-ôn, vì Phúc âm điển hình thuở xưa mà tẩy sạch lòng chúng con khỏi điều ác, và, vì, những lời hứa nhân từ nhất trong Kinh Thánh là dành cho chúng con. Bởi đức tin chúng con tiếp nhận chúng. Và chúng con biết rằng Đức Chúa Trời không vị nể ai. Và trong thế hệ mà Phao-lô đã sống, dân sự...rất nhiều người đau ốm. Họ mang đến cho ông những chiếc khăn tay, những chiếc tạp dề, để ông có thể đặt chúng trên thân thể mình, và sau đó được lấy từ thân thể của mình cho những người đau ốm và bệnh tật. Và Kinh Thánh cho chúng con biết rằng những tà linh đã ra khỏi dân sự và những bệnh tật đã lìa khỏi họ bởi vì đức tin của họ nơi Đức Chúa Jêsus. Đức Chúa Trời ôi, Phao-lô đã ra đi trong hơn hai ngàn năm, vào trong sự Hiện diện của Ngài. Thế hệ đó đã trôi qua với ông, nhưng Ngài là Đức Chúa Trời của mọi thế hệ. Bây giờ dân sự, tối nay, đã tin nơi Ngài và chúng con đang giao phó với Ngài, tối nay, những chiếc khăn tay này và những gói hàng nhỏ, và tin hết lòng rằng Ngài sẽ đáp lời cầu nguyện của chúng con và họ sẽ được chữa lành. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Chúng con gửi nó đến cho họ vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, trong Danh Chúa Jêsus, Con Ngài. A-men.

4 Mời anh chị em ngồi. Và những người gửi những thứ này có thể đến nhận chúng ngay lập tức sau khi buổi nhóm này kết thúc.

5 Tôi rất vui mừng tối nay. Tôi đã băng qua bên kia núi ở đó ngày hôm nay ngay khi tôi làm xong các cuộc phỏng vấn mà tôi phải có, và đã đi qua để cầu nguyện. Và mỗi lần tôi đến trong ánh mặt trời sa mạc này nó hầu như khiến tôi muốn trở lại nhiều hơn. Nhưng một điều mà tôi vui mừng về tối nay, vợ tôi...tất

cả những gì chúng tôi đã trải qua với nhau, và nàng đã thấy những khả năng vĩ đại của Đức Chúa Trời được bày tỏ và ứng nghiệm. Nàng đã ở dưới sông ngày đó tại Jeffersonville khi Thiên sứ của Chúa xuất hiện lần đầu tiên của Ngài, nó đã được đăng tải trên hãng thông tấn Associated Press khắp đất nước. Đó là... đó là năm 1933. Nàng đang đứng đó, nhưng nàng đã nghe Tiếng nhưng không thấy Ánh sáng. Nơi mà, ngay cả những phóng viên nhiếp ảnh báo chí đã nhìn thấy Ánh Sáng. Nhưng lúc đó nàng còn khá trẻ, và khoảng mười hai tuổi, và nàng chưa bao giờ nhìn thấy Ánh sáng. Nàng đang nhìn xem dân sự, nhiều người đang ngắt xiu. Và nó chỉ ở lại đó chỉ khoảng một phút và rồi bay ngay thẳng lên bầu trời lần nữa. Và các tờ báo đã đăng một bài báo lớn, “Ánh sáng huyền bí xuất hiện trên—trên một mục sư Báp-tít địa phương trong khi đang làm phép báp-têm.” Phát hành suốt các con đường vào Canada, đã có trên báo chí Canada.

⁶ Và rồi cách đây khoảng ba hay bốn năm, khi tôi ở Phoenix lần trước, tôi tin đó là Anh Jack Moore đã ở với tôi, rằng anh ấy hầu như...Vợ tôi rất nhút nhát. Và vì vậy anh đã gọi nàng lên bục giảng, thật bất ngờ, và nàng như muốn ngắt xiu. Và nàng đến sau khi tôi đã lên bục giảng rồi, và sự xúc động ở đó cho một buổi nhóm chữa lành. Và, nàng nói, lần đầu tiên nàng đã từng ở trong sự Hiện diện đó như thế. Và, tối hôm trước, nàng đã thấy Ngài trên bục giảng, vì lần đầu tiên nàng đã từng nhìn thấy Ngài, khi Ngài đang đứng ở đây tại bục giảng. Và khi tôi gặp nàng bên ngoài nàng...nước mắt lưng tròng, và nàng nói, “Billy, lần đầu tiên trong đời, em đã nhìn thấy Điều đó.” Nàng nói, “Em...anh đang cầu nguyện cho một phụ nữ, và” nói “em đã thấy Nó đến ngay trước cô ấy và đứng đó chỉ một lát, di chuyển quanh chỗ anh đứng. Và rồi, ngay khi anh ngừng nói, Nó biến mất.” Vì vậy tôi vui mừng vì điều đó, rằng Nó đến trước mắt nàng. Thấy đó, người phụ nữ nhỏ bé đó có nhiều điều để trải qua, và vì vậy tôi vui mừng và sung sướng vì điều đó.

⁷ Bây giờ, tối mai là buổi nhóm chữa lành. Anh em biết đấy, tuần này chúng ta đã nói rằng những buổi nhóm chữa lành sẽ đến vào tối thứ Sáu. Bây giờ, hãy đến vào chiều mai hoặc—hoặc đầu giờ tối, khoảng sáu giờ, vì vậy anh em sẽ không làm gián

đoạn phần còn lại của buổi nhóm. Và Billy, Leo, Gene và họ, sẽ ở đây với thẻ cầu nguyện, để phát thẻ cầu nguyện cho anh em. Đó là khi chúng ta đưa mọi người lên bục giảng và cầu nguyện cho họ. Bây giờ chúng ta...Tôi thì...Tôi phải thực hiện những buổi nhóm người Mỹ theo cách mà dân sự đã được dạy dỗ, đặt tay trên. Bây giờ, đó là—đó là lời Kinh Thánh, nhưng đó là một truyền thống Do Thái. Điều đó không dành cho các dân Ngoại, nhưng các dân Ngoại thực hiện nó. Dân Ngoại nói, “Tôi không xứng đáng để Ngài đến dưới mái nhà tôi, xin chỉ phán Lời và đây tôi sẽ sống.” Đúng vậy. Nhưng người Do Thái, “Hãy đến đặt tay Ngài trên con gái tôi và nó sẽ sống.” Đây, đó là truyền thống của họ, nó không dành cho dân Ngoại.

8 Đêm này qua đêm khác, và giờ này sang giờ khác, suốt ngày và đêm, Đức Thánh Linh đến, bày tỏ, đi qua tòa nhà, nói ra những bí mật của lòng. Anh em thấy điều đó mọi lúc. Điều đó để cho anh em biết sự Hiện diện của Chúa ở đây. Bây giờ, nếu anh em chấp nhận Nó, anh em sẽ được chữa lành ngay lúc đó. Bởi vì tất cả sự chữa lành đã từng được thực hiện cho anh em, đã hoàn tất rồi, nó đã xảy ra trong một ngàn chín trăm năm. Tất cả sự cứu rỗi mà anh chị em từng nhận được, đã được trả giá rồi, đó là của anh chị em chỉ để nhận nó. Đã một ngàn chín trăm năm, hay hơn thế nữa, kể từ khi nó trở nên sự cứu rỗi cho anh chị em. Nhưng bây giờ anh chị em để ý tôi về những buổi nhóm, tôi nói, “Nó sẽ khiến anh chị em tin chứ?” Đây, những dấu kỳ và phép lạ không dành cho sự chữa lành hay sự cứu rỗi, nhưng nó để cho dân sự nhận ra và hiểu rằng sự Hiện diện của Đức Chúa Trời ở đây. Thế thì Ngài...nếu Ngài...Cách nó sẽ xảy ra thế nào, đó là còn hơn là một phép lạ. Chúng ta đơn giản ngay bây giờ bắt đầu thấy những phép lạ.

9 Bây giờ khi nó đến với một người, có nhiều người trong số họ đã đứng dậy khỏi cáng và xe lăn và các thứ, và đi ra ngoài. Đó không phải là một phép lạ. Không. Thấy đó, ngay cả Khoa học Cơ-đốc cũng có điều đó. Nó có thể là một—một—một tình trạng tinh thần mà anh em có thể là...thay đổi cách suy nghĩ của anh em. Bây giờ, chúng ta không tin điều đó, bởi vì tôi tin đó là đức tin. Nhưng tuy nhiên...

¹⁰ Tôi đã ở La Salle, Lorraine, nước Pháp. Tôi đã ở Paris. Và tôi đi xuống một nơi mà họ có một người đàn bà đã chết đang nằm trong đó, bà đã được chôn. Và họ đã chà xát một hòn đá ở đó, và nhiều người què quặt, đi vào đó với đôi nạng, và đặt họ nằm xuống và bước đi, từ sự chà xát hòn đá đó trên người đàn bà đã chết đó. Thấy đó, bà ấy đã chết, và bà ấy không thể cầu thay nữa hơn...Chỉ có một đấng trung bảo giữa Đức Chúa Trời và con người, và đó là Chúa Cứu Thế Jêsus. Xuất thân từ một gia đình Công giáo, tôi—tôi biết rằng họ tin vào—vào những người chết, rằng đó là các linh của họ đang cầu thay cho họ; những người khác nhau, một số cho chính trị và một số cho những thứ khác. Đối với tôi, đó là thuyết duy linh. Tôi hy vọng, tôi không làm tổn thương tình cảm của quý vị, nhưng tôi phải thành thật. Đấy, bất cứ điều gì mà cầu thay với người chết là chủ nghĩa duy linh.

Họ đã hỏi tôi điều đó ở Mê-xi-cô, và nói, “Còn Chúa Jêsus thì sao?”

¹¹ Tôi nói, “Ngài không chết. Ngài đã sống lại, Ngài sống mãi mãi.” Hiểu chứ? Ngài không chết, Ngài đang sống. Những người còn lại của họ đã vượt qua bên kia, mà, Kinh Thánh nói rằng “Những kẻ ở đó không thể đến đây, và những kẻ ở đây không thể đến đó.” Không người nào đã từng vượt qua hoặc từng sẽ vượt qua. Vì vậy yên tâm về điều đó nếu...Chúa Jêsus đã phán vậy.

¹² Nhưng chúng ta thấy những điều này đang hoạt động. Vì vậy bây giờ và mỗi đêm Đức Thánh Linh đang cố gắng đến với anh em sự Hiện diện của Bản thể Ngài ở đây, không phải sự hiện diện của một con người. Một con người chỉ có thể tự hạ mình, bởi một ân tứ người ấy có thể đầu phục chính mình trong một lãnh vực nào đó của Thánh Linh mà có thể mở ra Đức Chúa Trời cho anh em. Nhưng nó sẽ không bao giờ có tác dụng cho đến khi chính anh em tin điều đó và chấp nhận nó, và rồi nó hành động. Thấy đó, nếu anh em ngồi ở đó và mỗi người trong anh em—mỗi người trong anh em sẽ không tin, không tin một Lời của Nó, nó sẽ không bao giờ có tác dụng.

¹³ Chúa Jêsus, khi Ngài đi đến với dân của chính Ngài, què hương của chính Ngài, nhiều công việc quyền năng Ngài không thể làm vì sự không tin của họ. Và nếu Ngài không thể làm điều

đó lúc đó, thì Ngài không thể làm điều đó bây giờ, bởi vì sự không tin. Đấy, đó là đức tin của anh em.

¹⁴ Vì vậy cần phải có anh chị em và tôi, cùng với Đức Thánh Linh, để làm cho những điều này xảy ra; để cho tôi vui mừng, để cho anh em vui mừng, rằng Đức Chúa Trời ở đây giữ Lời Ngài.

¹⁵ Nhưng khi Đức Thánh Linh có thể đến trong buổi nhóm, làm ứng nghiệm chính xác với Kinh Thánh những gì Ngài đã phán sẽ xảy ra trong những ngày sau rớt, và đi ra trên cử tọa giống như Ngài đã làm khi Ngài ở đây, và phân biệt chính những bí mật của lòng, và những ý tưởng và ý định của tấm lòng và tâm trí, làm sao ai có thể nghi ngờ được? Đấy, có một phép lạ hoàn hảo, nhiều hơn là phép lạ một người què bước đi, bởi vì điều đó không thể xảy ra mà không có quyền năng thuộc linh. Nó phải là một quyền năng thuộc linh để làm điều đó. Vì vậy, và rồi anh em thấy nó thật chính xác những gì Kinh Thánh đã hứa và những gì họ tin-...những gì chúng ta tin. Đó là một phép lạ hơn là la hét. Đấy, đó là một phép lạ hơn là việc nói tiếng lạ. Phao-lô đã nói vậy. Ngay cả những ân tứ Thánh Linh chân thật về việc nói tiếng lạ, nó còn là một phép lạ hơn thế. Chúng ta đang ở trong phép lạ cuối cùng. Nó đã được tiên đoán theo cách đó bởi Kinh Thánh.

¹⁶ Vì vậy, tối nay, anh chị em không phải đợi cho đến tối mai để đến qua hàng người để được đặt tay. Bây giờ, việc đặt tay trên anh em sẽ không làm gì hơn là sự phân biệt những ý tưởng trong lòng; không nhiều, đối với tôi. Thế thì anh chị em có thể chỉ nhận lấy nó, nắm giữ nó, nó là của anh chị em. Và anh chị em tin điều đó với cả tấm lòng.

¹⁷ Nhưng tối mai, nếu anh em...Lời Kinh Thánh nói, “Hãy đi khắp thế gian, giảng tin lành cho mọi người; những dấu hiệu này sẽ đi theo những người tin.” Tất cả các dấu hiệu; và rồi, cuối cùng, Ngài phán, “Nếu họ đặt tay trên người đau, thì người đau sẽ bình phục.” Đúng vậy. “Họ mà...” Điều...Điều đó sẽ đi liền với những người tin. Được rồi. Bây giờ, chúng ta—chúng ta là những người tin, vì vậy, theo cách đó, chúng ta có đêm này qua đêm khác đặt tay trên người đau, và Đức Chúa Trời đã làm những phép lạ vĩ đại với họ. Chúng ta đã có những phép lạ vĩ đại với việc cầu nguyện trên những chiếc khăn tay. Chúng ta đã có những phép lạ lớn với

sự phân biệt những ý tưởng của tấm lòng. Đấy, tất cả cùng nhau, làm việc vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Nó không dành cho một người, nó không dành cho giáo hội, nó dành cho sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Sự vinh hiển của Đức Chúa Trời!

¹⁸ Bây giờ, trước khi chúng ta mở Lời bây giờ cho buổi tối...Ồ, chúng ta có thể lật lại những trang như thế này, nhưng Đức Chúa Trời phải mở Nó ra; bởi vì Kinh Thánh không phải là sự thông giải riêng, nhưng Đức Thánh Linh đã viết Kinh Thánh là Đấng Thông Giải của nó. Vì vậy chúng ta hãy cúi đầu giờ này trong khi chúng ta cầu nguyện. Và bao nhiêu người muốn được nhớ đến trong lời cầu nguyện, anh chị em sẽ chỉ để cho nó được biết bằng cách giơ tay lên, bất kể nó là gì không? Ôi Chúa, nhìn xem. Tất cả chúng ta đều cần, phải không? Tôi cũng cần, thưa các bạn. Tôi đã giơ tay lên.

¹⁹ Lạy Cha Thiên thượng, chúng con khiêm nhường và yên lặng và tôn kính đến trong sự Hiện diện cao cả uy nghiêm của Ngài, biết rằng, trước khi điều đó xảy ra, Ngài ở đây bởi vì Ngài đã hứa. Ngài đã phán, trước khi Ngài ra đi, “Hễ nơi nào có hai hay ba người nhóm lại trong Danh Ta, thì Ta sẽ ở giữa họ. Và nếu họ sẽ thuận nhau về bất cứ điều gì, liên quan đến một điều gì, cầu xin, họ sẽ nhận được.” Lạy Chúa, để đem lời hứa của Ngài đến với điều này, sự mua chuộc của Huyết Ngài, con cầu xin mọi người nam, người nữ, hay trẻ em, mà đã giơ tay lên tối nay, Ngài biết lòng họ, xin cho họ nhận được những gì họ đang cầu xin. Xin nhận lời, Chúa ôi.

²⁰ Chúng con là một dân có nhu cầu. Chúng con đang bước đi trong một thế giới tối tăm, với kẻ thù lớn của Ngài, rằng, chúng con không thể chiến đấu với nó chút nào nếu đó không có Đức Thánh Linh của Ngài. Do đó chúng con đang tin cậy, tin, và hành động trong đức tin, rằng Ngài sẽ đi trước chúng con và dọn sạch đường. Rất nhiều chạm bẫy trên đường, giăng sẵn cho đôi chân mệt mỏi của chúng con, nhưng chúng ta đang cố gắng đi theo dấu chân đẫm Máu của Ngài là Đấng chiến thắng sự chết, âm phủ, và mồ mả.

²¹ Xin hướng dẫn chúng con, tối nay, bởi Đức Thánh Linh Ngài, Chúa ôi, với những Lời sẽ được phán, rồi hướng dẫn Lời đến tấm

lòng cần đến của Họ. Rồi, lạy Chúa, xin cho vào cuối buổi nhóm, và chúng con bắt đầu trở về những ngôi nhà khác nhau của mình, xin cho chúng con có thể nói lần nữa, giống như những người đến từ Em-ma-út, “Lòng chúng ta há chẳng nóng nãy trong chúng ta khi Ngài nói chuyện với chúng ta dọc đường sao?” Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jê-sus, và vì cố Ngài. A-men.

²² Với anh chị em là những người đang đánh dấu những lời Kinh Thánh, hãy lật ra với tôi bây giờ đến sách Các Vua thứ Nhất. Tôi muốn đọc một phần của câu thứ 17...đúng hơn là, chương thứ 17, và tôi sẽ bắt đầu ở câu thứ 14. Đọc câu thứ 14, 15 và 16 của chương 17 của Các Vua thứ Nhất:

Vì CHÚA là Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên đã phán như vậy rằng, Bột sẽ không hết trong vò, dầu cũng sẽ không thiếu trong bình, cho đến ngày...CHÚA giáng mưa xuống trên đất.

Và nàng đã đi và làm theo lời của Ê-li nói: và nàng, và ông, và nhà nàng, đã ăn trong nhiều ngày.

Và bột đã không hết trong vò, dầu cũng không hết trong bình, theo lời của CHÚA, mà Ngài đã phán bởi Ê-li.

²³ Chắc hẳn trời đã gần sáng khi nàng thức dậy. Nàng quay đầu mệt mỏi trên gối khi nàng nghe một tiếng khóc nhỏ, rên rỉ vọng vào phòng. Và nàng đã không thể ngủ suốt đêm, nàng đã trần trọc vì thảm cảnh lớn này. Đứa bé trai đã thức dậy trở lại, không ngủ được hơn hai mươi hay ba mươi phút, và tôi có thể nghe giọng nói nhỏ bé của nó nói, “Mẹ ơi, mẹ sẽ không đi ra ngoài và nhìn vào phòng đựng thức ăn một lần nữa và xem thử có chỉ một miếng bánh mì nhỏ nào không? Con đói quá! Con thật sự không thể ngủ được.”

²⁴ Và khi nàng nhìn vào khuôn mặt nhỏ bé của nó với...đôi má hóp lại của nó, và đôi mắt nhỏ của nó chuyển sang màu vàng, mái tóc dài của nó xõa xuống vì không cắt được, chiếc áo nhỏ nó mặc ngủ đã rách; những giọt nước mắt lớn từ đôi mắt nàng rơi trên khuôn mặt nhỏ bé của nó, khi nàng vỗ nhẹ vào má nó và nói, “Con yêu quý, cố ngủ đi, và ngoan nào.”

25 Đã có ba năm không có mưa trên trái đất. Nàng đã quỳ xuống sàn nhà, tôi có thể nhìn thấy nàng khi nàng kêu lên với Đức Chúa Trời, nàng thưa, “Ôi Chúa là Đức Chúa Trời, Đức Giê-hô-va, Ngài là Đức Chúa Trời của tổ phụ chúng con, Đấng đã nuôi dưỡng con cái Ngài và chăm sóc họ qua nhiều năm. Và con đã cố gắng sống đúng và ngay thẳng với Ngài, và bây giờ con đang ở đây nhìn thấy con trai nhỏ của con đang khóc đòi cái gì đó để ăn, và không có gì để cho nó. Trong nhiều tuần nay chúng con đã tự chia cho mình ăn một bữa ba hay bốn ngày, và bây giờ nó đã hết chỉ còn một nắm bột và chỉ một muống dầu. Và con đang cố gắng giữ nó lại cho đến khi trời sáng, để chúng con không phải chết trong lúc trời tối. Hỡi Đức Chúa Trời, con đã làm gì? Con, người hầu gái của Ngài, đã sống chân thật. Chồng con đã bị mất trong trận chiến, trận chiến cho Chúa, và con đã là một góa phụ trong nhiều năm nay, và con đã cố gắng sống đúng và giữ các Điều răn của Ngài. Và nếu là lúc con phải đi, con không lo phiền; nhưng con trai nhỏ của con, nó thực sự xé lòng con ra từng mảnh khi nghe nó xin cái gì đó để ăn, mà không có gì cho nó.”

26 Khi nàng đã cầu nguyện xong, nàng đứng dậy. Cậu bé đã ngủ lại trong chốc lát. Và nàng giơ cánh tay lên, và chiếc váy ngủ rách mà nàng đang mặc gần như hỏng rồi. Nàng đi đến cửa sổ và nhìn ra ngoài, và trời gần rạng sáng. Ô, trời thật nóng!

27 Những cơn gió nóng của sự phán xét đang thổi trên một đất nước đã quên Đức Chúa Trời. Đó là dưới triều đại của A-háp, vị vua tàn bạo và độc ác nhất của Y-sơ-ra-ên. Và ông đã kết hôn với một tội nhân, Giê-sa-bên, là một người thờ hình tượng. Và một đám cưới pha tạp như thế không bao giờ thành công, nó thật sự không thể, hoặc người nữ sẽ đi theo cách của người nam hoặc người nam sẽ đi theo cách của người nữ. Và bà là một phụ nữ trẻ rất quyến rũ, và A-háp, chỉ là một tín đồ hâm hâm, đã nhượng bộ đối với những ý kiến của bà và nói, “Ồ, được rồi, tôn giáo không là gì đối với tôi, tôi là một vị vua.” Và từ lâu họ đã phá bỏ những bàn thờ của Đức Chúa Trời và dựng lên những bàn thờ của Ba-am, hay Ba-anh, thì đúng hơn. Và đã có tiếng kêu đã chống lại tôn giáo thật rất nhiều cho đến nỗi các mục sư truyền đạo dưới áp lực lớn đã buông xuôi.

28 Cách đây một thời gian tôi đã có một nhận xét về các mục sư truyền đạo, hay điều gì khác trong thời đại này, và một nhóm đã gặp tôi và nói, “Anh Branham, hội chúng của chúng tôi cứ gây áp lực với chúng tôi!” Đó là những gì gây ra nó, hội chúng sẽ bỏ đi nếu mục sư không làm vui lòng họ.

29 Và rất lâu các mục sư truyền đạo đã sa ngã dưới tác động của nhà vua bởi vì tội lỗi được cho phép, không có giới hạn. Đó là một hình ảnh rất rõ nét về ngày hôm nay bởi vì, đất nước đã tán thành những điều này, dân chúng muốn được nhiều người biết đến. Họ nghĩ, “Chừng nào đất nước nói vậy, thì mọi chuyện đều ổn.” Đó là cách họ nói ngày nay, “Chừng nào đất nước còn nói bán bia thì ổn, thì có quyền uống. Nếu đất nước cho phép phụ nữ chúng ta ăn mặc hở hang trên đường phố, và luật pháp sẽ không bắt giữ họ, ồ, thì ổn thôi để làm điều đó.” Điều đó có thể tốt cho đất nước, nhưng trong những quyển sách vĩ đại của Đức Chúa Trời anh em chịu trách nhiệm và sẽ phải trả lời trước Đức Chúa Trời. Nhưng họ đã sa ngã, phải buông xuôi dưới gánh nặng.

30 Và đất nước đang thịnh vượng, và họ nghĩ rằng sự thịnh vượng đó là dấu hiệu rằng Đức Chúa Trời đang ở cùng họ. Đó không hẳn là sự thật hoàn toàn. Đức Chúa Trời đến với anh em...

31 Có một câu châm ngôn cổ, câu châm ngôn làm ô nhục Đức Chúa Trời, nói rằng “Đức Chúa Trời giúp đỡ những người tự giúp mình.” Điều đó thật ô nhục đối với Đức Chúa Trời! Đức Chúa Trời giúp đỡ những người không thể tự giúp mình. Ngài là Đức Chúa Trời của những ai cần sự thương xót. Và Ngài là Đức Chúa Trời đầy lòng thương xót. Và câu châm ngôn đó nói rằng “Ngài giúp đỡ những người tự giúp mình,” nếu bạn có thể tự giúp mình, bạn không cần sự giúp đỡ của Ngài. Nhưng Ngài giúp những người không thể tự giúp mình.

32 Nhưng dân tộc đã nghĩ, chừng nào họ đang ăn ngon và được mặc đẹp, rằng mọi thứ sẽ ổn thỏa.

33 Nhưng có một người vẫn còn điển hình thuở xưa, mà tin rằng có một Đức Chúa Trời là điển hình thuở xưa, tin rằng có một Đức Chúa Trời đã giữ Lời Ngài, tin rằng Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp, là thánh và đòi hỏi sự đầu phục hoàn

toàn trước sự thánh khiết của Ngài. Nhưng Giê-sa-bên và đám người hiện đại của bà đã ghét ông. Ông là mục sư của họ, nhưng họ không tin điều đó. Vì vậy, ông phải ẩn náu để cứu mạng mình.

³⁴ Và Đức Chúa Trời đã sai ông lên núi, và phán...ban cho ông một sứ điệp, và phán, “Hãy đi xuống và nói với lão vua độc ác đó, ‘CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.’ Trời sẽ không mưa, hay ngay cả sương móc sẽ không rơi xuống, cho đến khi người kêu cầu điều đó.” Ban nó vào miệng Ê-li để kêu cầu mưa khi đến giờ dành cho nó; nhưng ông có những chìa khóa của thiên đàng, ông có thể đóng hay mở nó. Và Ngài phán, “Ta muốn các người đi lên từ đồng vắng...về điều này...vào trong đồng vắng, đúng hơn là, ra khỏi sự hỗn loạn này. Hãy ra khỏi giữa họ. Người đã giảng cho họ và họ không chịu lắng nghe người, và họ đang tiếp tục trở nên tồi tệ hơn. Đi tiếp vào đồng vắng, và ngồi xuống bên khe, Kê-rít, và Ta sẽ...đã ra lệnh cho những con quạ chăm sóc người rồi.” Ồ, nếu dân sự không mang bánh đến, Đức Chúa Trời có những con quạ có thể làm điều đó!

³⁵ Giảng nói, “Đức Chúa Trời có thể khiến những hòn đá này sanh ra con cái cho Áp-ra-ham.”

³⁶ Chúa Jê-sus phán, “Nếu họ nín lặng, những hòn đá sẽ lập tức kêu lên.”

³⁷ Đức Chúa Trời có thể làm những gì Ngài muốn. Ngài phán, “Ta đã ra lệnh cho những con quạ, và chúng sẽ cho người ăn.” Và chúng đã mang đến cho ông thịt và bánh.

³⁸ Người nào đó đã từng nói, “Chúng đã lấy nó ở đâu, Anh Branham?”

³⁹ Tôi nói, “Tôi không biết. Điều duy nhất tôi biết, chúng đã mang nó đến. Chúng đã lấy nó từ cùng một chỗ mà Chúa Jê-sus đã làm khi Ngài lấy năm con cá và...hay năm cái bánh và hai con cá, và cho năm ngàn người ăn. Nó đến từ cùng một bàn tay sáng tạo của Đức Chúa Trời Toàn Năng.” Chúng mang cá và bánh cho ông, những con quạ, đậu xuống và trao nó cho Ê-li, và ông đã ăn nó, và cúi xuống và uống nước từ nguồn nước. Đức Chúa Trời đang cho tiên tri của Ngài nghỉ ngơi.

40 Ô, tôi rất vui mừng rằng Đức Chúa Trời có một lối thoát! Và khi họ nghĩ ông bị điên, “Lão tiên tri đó, một lão phá đám,” luôn cố gắng lấy đi niềm vui từ những bữa tiệc vui vẻ nhỏ bé mà họ đang có, nói với họ rằng đó là tội lỗi. Và Đức Chúa Trời...ông đi theo sự ủy thác của Đức Chúa Trời, đi lên núi và ngồi xuống nơi cao, nơi khô hạn nhất trong cả nước. Nhưng Đức Chúa Trời đã giữ cho khe suối chảy. Và họ đang ở dưới đó đang dùng lưới để uống nước.

41 Anh em biết đấy, Đức Chúa Trời có một cách để đáp lời cầu nguyện. Người phụ nữ nhỏ bé này đã sống chân thật. Nàng đã không tái hôn, nàng vẫn sống độc thân để gặp chồng mình trong miền vinh hiển. Nàng là một phụ nữ đáng kính trọng. Và trong nhiều tuần, chiếc vò đã vỡ, vỡ xuống, và nàng cầu nguyện không thôi, và vẫn trông giống như vô vọng không còn cánh tượng nào bằng.

42 Anh em biết đấy, ở đó chúng ta có thể có được một bài học từ điều đó. Rằng, nếu anh chị em đã cầu nguyện và đáp ứng mọi yêu cầu mà Đức Chúa Trời đòi hỏi anh chị em phải đáp ứng, mà Ngài vẫn im lặng, Ngài không nói bất cứ điều gì, và tuy nhiên anh chị em đã đáp ứng các yêu cầu, bây giờ, điều gì xảy ra lúc đó? Nếu bạn biết rằng bạn đã đáp ứng những yêu cầu của Ngài và bạn đã làm tất cả những gì bạn biết để làm, thì đức tin không dao động, nó chỉ đứng yên và suy nghĩ tích cực. Đức tin nắm giữ nó mãi mãi quanh Vòng Đá Muôn Đời, và không di chuyển.

43 Người bạn lớn đó được gọi là “đức tin”! Tôi thường nói, “Đức tin có lông trên ngực.” Khi nó nói, mọi thứ khác đều ngậm miệng. Khi đức tin nói, “Im đi!” thì mọi thứ dừng lại, bởi vì nó là ông chủ.

44 Và nàng đã đáp ứng mọi yêu cầu. Nàng đã sống trong sạch, Nàng đã sống đàng hoàng, nàng đã sống có danh tiết, và nàng đã đáp ứng mọi đòi hỏi của Đức Chúa Trời. Nhưng, trông giống như Ngài đã im lặng. Đôi khi Đức Chúa Trời làm điều đó để kiểm tra bạn, để xem bạn sẽ có loại phản ứng gì. Đừng quên điều đó!

45 Nếu anh chị em đi qua bụi giăng, anh chị em được cầu nguyện cho, và đặt tay trên anh chị em, và dường như không có gì xảy ra, điều đó không ngăn cản đức tin một chút nào, anh chị em đã đáp ứng những yêu cầu của Đức Chúa Trời. Bây giờ, ước gì

các bạn đã đáp ứng chúng! Bây giờ, nếu anh em đang kìm hãm Đức Chúa Trời, anh em biết lòng mình lên án mình... Và chúng ta biết, “Nếu lòng chúng ta không lên án chúng ta, thì chúng ta có lòng dạn dĩ.” Bây giờ, nhưng nếu lòng chúng ta cáo trách chúng ta, thì không cần phải đi ngang qua bực giảng, không cần cầu xin Đức Chúa Trời điều gì, bởi vì các bạn không có đức tin để nhận lãnh nó. Nhưng khi anh chị em đã đáp ứng mọi yêu cầu mà Đức Chúa Trời đòi hỏi, thì đức tin bước ra đó, và nói, “Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời! Tôi đã đáp ứng các yêu cầu.”

⁴⁶ Kinh Thánh nói, “Những kẻ trông đợi Chúa sẽ được sức mới, họ sẽ cất cánh bay cao như chim ưng, họ sẽ chạy mà không mệt nhọc, bước đi mà không mòn mỏi.” Như bài hát nói, “Xin dạy con, Chúa ôi! Ồ, xin dạy con, Chúa ôi, cách chờ đợi.” Xin cho linh hồn tôi được rửa sạch trong Huyết của Đồi Sọ, đáp ứng mọi yêu cầu, đốt cháy tất cả những cây cầu chung quanh, và nói, “Bây giờ, lạy Chúa, con không mang gì trong tay con, con chỉ bám vào Thập tự giá của Ngài. Ngài đã hứa điều đó, Chúa ôi.” Đó là loại tình trạng, lý do mọi người nghĩ rằng tôi là một người theo chủ nghĩa biệt lập. Nhưng trong căn phòng, hay bên kia sa mạc, đó là tình trạng anh em phải đi vào trước khi bước vào bực giảng này ở đây. Bởi vì, Sa-tan luôn luôn thả ra những tiểu quỷ để cố gắng làm đảo lộn điều gì đó. Và anh em phải bám chặt vào Thập tự giá, đừng tin tưởng vào khả năng của chính mình, những suy nghĩ của riêng anh em, chỉ dựa vào Cánh Tay đời đời. Không tuyên bố sự thông minh, không tuyên bố tâm trí của riêng mình, anh em chỉ đang mở lòng chính mình ra và để cho Đức Thánh Linh phán. Đó là tình trạng Đức Chúa Trời muốn Hội thánh Ngài ở trong. Hãy ở trong tình trạng đó.

⁴⁷ Đức Chúa Trời thử anh em. Mỗi người con đến với Đức Chúa Trời trước hết phải bị thử thách, bị trừng phạt, để xem thử người đó có thể chịu đựng được sự sửa phạt hay không. Nếu chúng ta bước lên và nói, “Tôi tin rằng Chúa Jêsus Christ là Con Đức Chúa Trời, rằng Ngài đã chết vì tội lỗi của tôi và sống lại vào ngày thứ ba. Ngài đã vì tội lỗi tôi mà bị vết, vì sự gian ác tôi mà bị thương. Bởi sự sửa phạt Ngài chịu tôi được bình an, và bởi những lần roi của Ngài tôi được lành bệnh.” Khi anh em nói điều đó, với một

lời xưng nhận...tất cả tội lỗi của anh em và những điều xấu xa của mình, và những khả năng của anh em và tất cả những gì anh em có, đặt trên bàn thờ, thế thì, ở đó, không có gì trong tay anh em, Sa-tan sẽ bắn mọi phi tiêu vào anh em khi hắn có thể. Nhưng rồi nếu anh em quay sang một bên và nói, “Ồ, có lẽ tôi đã không được cứu, có lẽ tôi đã không được chữa lành,” rồi quay lưng lại với Điều đó, Kinh Thánh nói anh em là “con hoang, và không phải là con cái của Đức Chúa Trời.”

48 Đức Chúa Trời thử nghiệm mọi con trai của Áp-ra-ham giống như Ngài đã làm với Áp-ra-ham, vì chúng ta là dòng dõi của Áp-ra-ham. Bởi sự chết trong Đấng Christ, chúng ta là dòng dõi của Áp-ra-ham và là những người thừa kế theo lời hứa. Dòng dõi của Áp-ra-ham, đó là linh mà Áp-ra-ham đã có. Ngài đã có lời hứa được ban cho. Và nếu tổ phụ chúng ta tin cậy Đức Chúa Trời và nhận lấy một lời hứa, một điều không thể xảy ra, và đã giữ nó trong hai mươi lăm năm trước khi nó từng được bày tỏ, trở nên mạnh mẽ hơn mọi lúc, dòng dõi của ông thật giống như tổ phụ. Cho dù điều gì xảy ra, khi chúng ta cầu nguyện cho, nó được giải quyết! Khi chúng ta thoát khỏi mọi chướng ngại của con đường, đáp ứng mọi yêu cầu, dẹp bỏ mọi thứ ra khỏi con đường đó, thì hãy cầu xin Đức Chúa Trời, và đứng đó biết rằng mình sẽ nhận lãnh điều đó.

49 Đức Chúa Trời đã thử nghiệm Gióp như thế. Khi Gióp cầu xin sự thương xót, dâng của lễ cho con cái mình, điều duy nhất mà nhà tiên tri đó có là của lễ thiêu. Nhưng đó là tất cả những gì Đức Chúa Trời đòi hỏi.

50 Đức Chúa Trời không đòi hỏi một nền giáo dục và nhiều điều vô nghĩa, Ngài đòi hỏi một tấm lòng đầu phục đối với ý Ngài. Ngài không yêu cầu bạn ăn mặc theo một cách nào đó, hay—hay đi học những thứ nào đó hay những trường cao đẳng, hay bằng cấp nào đó. Ngài yêu cầu một tâm linh ăn năn, tan vỡ, khiêm nhường, và một tấm lòng sẵn lòng để tiếp nhận Ngài.

51 Ngài đã thử Gióp, và xem loại phản ứng gì Ngài sẽ tìm thấy trong ông. Nhưng khi Ngài lấy đi chiêng của ông và lấy đi bò của ông, và lấy những con lạc đà của ông, và lấy đi con cái của ông, “Ta sẽ xem Gióp nói gì bây giờ.”

52 Và ông nói, “Chúa đã ban cho và Chúa lại cất đi, đáng ngợi khen Danh Chúa.”

53 Ngài đã tìm thấy những gì Ngài đã nói với Sa-tan Ngài đã có trong Gióp, “Không ai giống như người, trên đất.”

54 Rồi những tiếng sấm sét bắt đầu gầm thét, những tia chớp bắt đầu lóe lên. Thánh Linh đến trên nhà tiên tri, và ông la lên, “Tôi biết Đấng Cứu Chuộc tôi vẫn sống, và vào những ngày sau rốt Ngài sẽ đứng trên đất. Dầu những con sâu da hủy hoại thân xác này, tuy nhiên trong xác thịt tôi sẽ thấy Đức Chúa Trời; Chính tôi sẽ thấy Ngài, mắt tôi sẽ xem thấy, chứ không phải kẻ khác.”

55 Ông đã thử nghiệm dân Hê-bơ-rơ để xem họ sẽ có loại phản ứng gì. Họ đã xưng nhận giữa những người ngoại giáo rằng “Có một Đức Chúa Trời hằng sống, có một Giê-hô-va Đức Chúa Trời, và rằng Ngài là Đức Chúa Trời của Trời và Đức Chúa Trời của đất, và Ngài đã nắm giữ mọi linh hồn trong tay Ngài.” Vì vậy Đức Chúa Trời để cho họ được thử thách. Và họ đã đáp ứng mọi yêu cầu, họ đã cầu nguyện và giải quyết mọi việc. Và họ sẽ không cúi đầu trước ảnh tượng của nhà vua. Và vua đã cho đốt lò lửa nóng hơn gấp bảy lần. Và không nghi ngờ gì rằng Sa-tan đang cố gắng nói với họ, “Đây là hết đường rồi.” Tôi thích cách họ nói, “Đức Chúa Trời của chúng tôi có thể giải cứu chúng tôi khỏi lò lửa hực đó, nhưng, tuy nhiên, nếu Ngài chẳng vậy, chúng tôi sẽ không phá bỏ các Điều răn của Đức Chúa Trời. Chúng tôi sẽ vẫn trung thành! Hãy để đức tin của chúng tôi vang vọng suốt những năm tháng sắp tới, rằng, chúng tôi đã ở lại đúng với lời hứa của Đức Chúa Trời.”

56 “Đức Chúa Trời của tôi có thể chữa lành tôi khỏi *điều này*.” Hay là, “Đức Chúa Trời của tôi có thể đem tôi ra khỏi xe lăn này. Đức Chúa Trời của tôi có thể làm *điều này*. Nhưng tôi đã tin nhận Ngài như Đấng Chữa Lành của tôi. Tôi đã thú nhận tội lỗi của mình (sự không tin của tôi) và xưng nhận rằng tôi tin rằng Ngài là Đấng Chữa Lành của tôi. Hãy để nó đến, cho dù chuyện gì có thể xảy ra. Nếu tôi không khỏe ngày hôm nay, tôi sẽ khỏe ngày mai; nếu tôi không khỏe ngày mai, tôi sẽ khỏe năm sau. Chúa đã ban cho và Chúa lại cất đi, đáng ngợi khen Danh Chúa!”

57 Ô, thế đấy! Và khi họ bước vào lò lửa hực, dưới sự thử thách, dưới sự thử nghiệm, họ đã giữ đúng cho đến cuối cùng. Nhưng Đức Chúa Trời đã thực sự có mặt trong phút cuối cùng, và Ngài đã giải cứu họ. Họ biết rằng họ đã được cầu nguyện, tội lỗi của họ đã được xưng ra. Họ biết họ đã đáp ứng mọi yêu cầu, và tuy nhiên Ngài dường như im lặng. Ngài chỉ im lặng để kiểm tra bạn, để thấy bạn thực sự là gì, điều gì ở bên trong bạn, xem thử anh em có thực sự từ tấm lòng mình muốn nói điều mình đang nói bằng môi miệng không. Hãy để điều đó lắng sâu. Chúng ta có thể nói bằng môi miệng, nhưng tấm lòng của chúng ta có đang nói điều đó không?

58 Bây giờ, khi người đàn bà nhỏ bé này biết rằng nàng đã đáp ứng tất cả những yêu cầu này, và Đức Chúa Trời vẫn im lặng. Dường như Ngài thậm chí không quan tâm đến nàng, Ngài không quan tâm nàng đã sống hay chết. Nhưng, luôn mọi lúc, Đức Chúa Trời đang làm việc. Nàng không biết về điều đó, nhưng Đức Chúa Trời đã phán với Ê-li. Ngài đã làm khô khe suối, đưa tay Ngài ra và ngăn khe suối chảy ra. Và Ê-li thưa, “Lạy Chúa, tại sao nó dừng lại?”

59 Ngài phán, “Ta đã ra lệnh cho một người đàn bà góa nuôi người.” Ngài đã ra lệnh cho nàng rồi, nàng không biết điều đó.

60 Ngài có thể đã ra lệnh cho anh em một lời chứng về sự chữa lành của anh em; anh em có thể không biết điều đó, nhưng cứ chờ đợi. Khi anh chị em chắc chắn rằng mình đã đáp ứng tất cả các yêu cầu, khi anh chị em biết rằng mình đã làm mọi thứ mà mình biết để làm, và đặt chính mình trước Đức Chúa Trời, có một điều duy nhất để làm, là, bám vào lời hứa của Ngài. Hãy ở lại đó! Đức Chúa Trời đã hứa đáp lời, Ngài sẽ làm điều đó. Anh chị em không biết điều gì Ngài đã ra lệnh, thiên sứ nào, hay phải làm gì. Có thể là tối nay, trước khi buổi nhóm chữa lành bắt đầu vào tối mai. Đức Chúa Trời có thể đã nhìn thấy tình trạng của bạn ngày hôm nay, Ngài có thể đã nghe lời cầu nguyện của bạn.

61 Tôi cảm thấy rất tiếc cho những người cảm điếc này. Tôi muốn đặt tay trên họ và cầu nguyện cho họ, đã bắt đầu dừng lại tối hôm qua, nhưng tôi đã nói điều đó sẽ không đúng cho những người còn lại. Nhưng làm sao tôi biết rằng nơi nào đó không phải

là một Đức Chúa Trời im lặng mà biết rõ tấm lòng, những người này đã đáp ứng yêu cầu của họ về Đức Chúa Trời, và họ sẵn sàng, và có một thiên sứ ở đây tối nay để giải cứu họ khỏi mọi bệnh tật không? Làm sao tôi biết được? Đức Chúa Trời có thể đã ra lệnh cho sự giải cứu của họ tối nay. Cho dù tôi cầu nguyện cho người đau, hay không, họ sẽ nhận được điều đó bởi vì Đức Chúa Trời đã đòi hỏi điều đó. Hãy tin chắc vào Đức Chúa Trời, và rồi nắm giữ, đáp ứng những yêu cầu của Ngài. Đức Chúa Trời biết làm thế nào để làm những điều đúng, biết làm thế nào để làm điều đó theo cách đúng đắn.

⁶² Bây giờ, thật là một điều rất lạ rằng Đức Chúa Trời đã sai tiên tri của Ngài đến nhà một người đàn bà góa. Thật là một nơi tuyệt vời! Nhưng bà phải là một người nữ đức hạnh thực sự, nếu không thì Ngài sẽ không bao giờ sai tiên tri của Ngài đến đó. Ồ, nếu một người xứng đáng, sẽ phải là một người xứng đáng để tiếp đãi một người như Ê-li.

⁶³ Anh em nhớ, chính là Xa-cha-ri, trong nhà ông, mà ông đã trung thành và chân thật, chờ đợi Đức Chúa Trời ban cho họ một đứa con, và Thiên sứ, Gáp-ri-ên, đến nhà. Đó là trinh nữ Ma-ri đã sống trong sạch và tinh khiết, và chờ đợi một lời hứa của Đức Chúa Trời, mà Ngài đã sai đến một Thiên sứ.

⁶⁴ Nói về việc chạy loanh quanh với thế gian và tán tỉnh với thế gian, và rồi mong đợi thấy các thiên sứ và làm những phép lạ, nó nằm ngoài chương trình của Đức Chúa Trời. Anh chị em phải sống đúng. Dọn dẹp nhà cửa, tẩy sạch những thói quen của anh em, tẩy sạch những thứ thuộc về thế gian, loại bỏ những tấm thẻ của mình và sự liên kết thế gian của anh chị em, sẵn sàng, và rồi Thiên sứ của Đức Chúa Trời có thể phán và nói, “Đừng sợ, Ta đây.” Rồi mọi thứ xảy ra. Nhưng ông...

⁶⁵ Người đàn bà nhỏ bé đang cầu nguyện, không biết rằng vị tiên tri đang đi xuống núi. Ông đã có một khái tượng, nơi để đi đến. Đức Chúa Trời không dẫn dắt dân sự Ngài một cách mù quáng, Ngài nói cho họ biết họ đang đi đâu. Ông đang nhìn vào thành phố. Ồ, thật là kinh khủng. Nhiều người chết đói, và kêu gào đòi nước, và những người đói khát. Đó là sự phản ánh của sự vô đạo đức. Đó là sự phản ánh của tội lỗi.

66 Và đất nước này đã lâm vào điều đó. Anh em không thể...Sự cân bằng, thậm chí quy luật tự nhiên sẽ không để cho nó như vậy, khi chúng ta—khi chúng ta đang lãng phí tiền bạc với lối sống cuồng loạn, và một nửa số người chết đói trên thế giới (họ là tất cả những con người mà Đấng Christ đã chết cho).

67 Đó là lý do các cánh đồng truyền giáo ở trong lòng tôi. Anh em có những mục sư truyền đạo tuyệt vời ở đây tại Phoenix, và khắp nơi trên nước Hoa Kỳ và các nơi, những nhà thờ trên mọi góc phố, những con người vĩ đại của Đức Chúa Trời, những buổi nhóm chữa lành, những con người vĩ đại như Oral Roberts và những con người vĩ đại khác, đang rao giảng. Và có những người ở nơi xa kia, đang chết hàng ngàn người mỗi ngày, mà chưa hề nghe đến Danh Chúa Jêsus. Những người da đen gầy gò, bần thủ, đói khát tội nghiệp, trên đường xuống châu Phi và bên Ấn Độ, những đứa trẻ nằm la liệt trên đường phố, sắp chết, thậm chí không biết “Đức Chúa Trời” có nghĩa là gì. Và rồi chúng ta tranh cãi về sự khác biệt hẹp hòi của chúng ta về niềm tin tôn giáo. Ô, nó không thật hoàn toàn đúng (tôi không nghĩ, thưa các bạn), nếu các bạn nặng lòng để thấy điều đó.

68 Bây giờ, để ý người phụ nữ nhỏ bé đáng thương này, sau khi nàng đã nhìn ra cửa sổ và thấy rằng trời sắp sáng, nàng biết chút ít điều gì đang chờ đợi mình. Nàng nghĩ đó là cái chết cho mình và đưa con trai nhỏ của nàng. Vì vậy tôi...Trong khi nàng ngủ thiếp đi, chúng ta hãy nhìn xem nàng trong vài phút. Nàng đi, sau khi nàng cầu nguyện, và nàng vuốt sợi tóc nhỏ bé ra khỏi mắt nó, và nói, “Con yêu quý, con trông rất giống người cha thánh thiện, quý báu của con. Thật ông đã tin cậy Đức Chúa Trời biết bao! Thật ông đã hy sinh mạng sống của mình vì sự nghiệp của Y-sơ-ra-ên, ngoài chiến trường! Và con trông rất giống ông ấy. Và, Con yêu quý, mẹ không biết tại sao người vô tội phải chịu đựng với người có tội, nhưng họ phải chịu đựng.”

69 Đất nước này, những Cơ-đốc nhân, sẽ đau khổ vì sự bất công trong chính trị, làm cho cả đất nước đau khổ.

70 Bây giờ tôi có thể thấy nàng đi vào và nói, “Mẹ sẽ sửa soạn một cái bánh nhỏ bây giờ. Mẹ chỉ còn đủ cho một cái bánh nhỏ bằng—bằng bột mì còn lại, và khi chúng ta ăn nó, rồi chúng ta

sẽ chết.” Vì vậy nàng đi vào phòng, và lấy bột ra khỏi vò bột. Tôi có thể thấy nàng chỉ đang vét nó bằng bàn tay xương sấu, nhỏ bé đó, khi nàng gạt ngang qua cái thùng nhỏ mà bột ở trong đó; vỗ nó ra, từng chút bột mịn, và cuối cùng nàng đã có được chỉ đủ cho một cái bánh; đi qua tới cái bình nhỏ và cầm nó lên và chắt hết từng chút dầu ra khỏi nó, khoảng một muỗng.

⁷¹ Bây giờ, bữa ăn, tất cả những điều đó có một ý nghĩa. Bột tượng trưng cho “Đấng Christ.” Đấng Christ là của lễ dâng bằng bột. Khi họ xay bột để làm của lễ đưa qua đưa lại, cho Đấng Christ, mà là Đấng Christ trong của lễ đưa qua đưa lại, trong Cựu Ước, họ đã nghiền nát nó bằng một loại cối đá nào đó, mà mỗi miếng bột nhỏ phải được xay mịn giống nhau, bởi vì Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

⁷² Anh em còn nhớ khi một số trường học ở trên đó không biết sự khác biệt giữa những quả bầu dại và đậu, và ném một số quả bầu dại vào trong nồi đậu, để nấu, và họ kêu lên, “Có sự chết trong nồi.”

⁷³ Ê-li lấy một nắm bột, rắc nó vào nồi, và nói, “Ăn đi!” Bột đã làm gì? Bột, trong nồi, đã thay đổi nó từ sự chết thành sự sống; từ một nguồn đem lại sự chết thành một nguồn ban cho sự sống.

⁷⁴ Đó cũng là điều xảy ra tối nay, khi có sự chết trong bình của anh em. Đấng Christ, được ném vào trong bình của anh em, mang anh em từ sự chết đến với Sự sống. Đấng Christ tạo nên sự khác biệt. Đến trong lòng con người, ồ, Ngài ban cho sự bình an vượt quá sự hiểu biết. Và Nó cũng ban cho Sự sống Đời đời, “Ai tin Con thì có Sự sống Đời đời, và sẽ không hề hư mất bao giờ.”

⁷⁵ Bây giờ, nàng đã có bột, tượng trưng cho Đấng Christ. Và Đấng Christ là Lời. “Ban đầu đã có Lời, Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.” Đấng Christ, của lễ dâng bằng Bột! Rồi nàng đi và lấy dầu. Và dầu tượng trưng cho “Thánh Linh.” Vì vậy nàng đặt Lời và Thánh Linh với nhau, và bắt đầu trộn đều Nó.

⁷⁶ Ồ, điều gì đó phải xảy ra khi điều đó xảy ra! Hãy để cho Lời mà tôi đang rao giảng ngập vào lòng anh chị em tối nay. Thế thì hãy để Đức Thánh Linh đi vào đó và trộn đều Điều đó. Hãy xem

điều gì xảy ra khi anh em đặt Lời và Thánh Linh với nhau! Chúa Jêsus phán với người đàn bà bên giếng, “Hỡi người đàn bà, Ta nói cùng ngươi, thì giờ đang đến, và bây giờ là, khi Đức Chúa Trời đòi hỏi sự thờ phượng trong Thánh Linh và trong Lễ thật.” Và Ngài là Lễ thật.

77 Bột, hãy xem những gì nàng đã làm, nàng đã trộn lẫn Lời và Thánh Linh với nhau. Nhiều người có Thánh Linh mà không có Lời, một số người có Lời mà không có Thánh Linh. Nhưng anh em nhận lấy, đặt Chúng cả hai một cách chính xác vào vị trí của chúng, có một cái bánh làm đúng cách! Có điều gì đó đang hình thành.

78 Người đàn bà góa nhỏ bé tội nghiệp không biết mình đang làm gì, nhưng Đức Chúa Trời phán với Ê-li, “Ta đã truyền cho nàng.”

79 Và Ê-li đang trên đường đá sỏi của mình, đang xuống để thấy khải tượng của ông được ứng nghiệm ở đâu đó. Và ở đây nàng đang đứng đó, nàng đang lau nước mắt bằng ống tay áo cũ kỹ sờn rách của mình, và nói, “Ôi Giê-hô-va Đức Chúa Trời, đức tin của tôi không bao giờ sai, và nó sẽ không sai. Bằng cách nào đó hay cách khác, tôi không biết tất cả điều này như thế nào, nhưng chúng ta được dạy rằng mọi sự hiệp lại vì sự tốt đẹp.” Nàng đang nhồi chút bột này lên, nàng đã có cái bánh nhỏ nhuyễn dẻo và vỡ cho dẹt xuống. Nàng nói, “Bây giờ đã đến lúc mình đi ra ngoài và kiếm một ít củi.” Nàng quay trở lại và mở cửa, và nói, “Ôi Chúa, cái bụng đói nhỏ bé tội nghiệp đó đang nằm ở đó, và con đã không ăn trong hai hay ba tuần. Con đã cho nó miếng bánh của con.”

80 Đó là một người mẹ, tình yêu của một người mẹ dành cho con mình, không có gì giống như thế, chỉ có tình yêu của Đức Chúa Trời: “Đàn bà há dễ quên con mình cho bú, nhưng Ta chẳng bao giờ có thể quên ngươi. Tên của các ngươi được khắc trên lòng bàn tay Ta.” Làm sao Ngài có thể quên bạn? “Ta sẽ không bao giờ bỏ ngươi, hay không bao giờ lìa bỏ ngươi. Ta sẽ luôn ở cùng ngươi luôn, cho đến tận thế.”

81 Tại đó nàng nhìn đứa con của mình, có lẽ nàng đã đi nhanh lại và hôn lên trán nhỏ của cậu bé. Cho dù nếu nàng ngất xỉu và

chết ở bên ngoài hay không. Nàng đi ra ngoài. Trời chỉ bắt đầu hàu như...mặt trời bắt đầu mọc trên những ngọn đồi xứ Giu-đa. Và nàng nhìn mặt trời bắt đầu ló dạng. Đi xuống đường phố nàng nghe thấy sự rửa sả và tiếp tục. Và nàng đi ra ngoài sân và, để ý, nàng nhặt lên hai que củi (không đầy một tay), hai que củi. Đó là gì? Cây “Thập tự.”

⁸² Bây giờ, bất cứ ai đều biết, bất cứ người bạn Ấn Độ nào của tôi ở đây đều biết, hay bất cứ người thợ săn nào, cách chính xác để tạo ra một ngọn lửa hiệu quả, là, bắt chéo hai que củi, hai khúc gỗ, thắp sáng nó ngay ở giữa, và cứ tiếp tục đẩy hai đầu vào. Nó sẽ kéo dài suốt đêm. Nhiều lần tôi đã nằm trong đồng vắng, với hai que củi không lớn hơn *thế*, và giữ ấm suốt đêm. Vừa đủ để giữ ấm, giữ cho nó tiếp tục ngáy trong ở giữa của nó.

⁸³ Bây giờ nàng sẽ làm gì? Nhóm lửa hai que củi này. Và Lời và Thánh Linh đã mang đến sự hy sinh chính mình trên thập tự giá, sẵn sàng vì nhiệm vụ, sẵn sàng vì sự sống. Đặt Lời và Thánh Linh, đó là đức tin của nàng vào Lời Đức Chúa Trời bởi Đức Thánh Linh, đang dẫn chính nàng đến hy sinh bất cứ điều gì khác cho Thập tự giá. Và khi nàng lấy que củi dưới cánh tay mình, hai que trong số chúng, và bắt đầu lại, nàng bắt đầu quay lại, và có một giọng nói đến từ cổng, “Chào bà.”

⁸⁴ Ngay trước đó, một ông lão, có lẽ hói đầu, và râu tóc bạc phơ, và tóc ông xõa xuống, một cây gậy nhỏ trong tay ông, một tấm da cừu cũ hay cái gì đó quấn quanh ông, bước xuống đường phố, nói, “Lạy Chúa, đó là một hàng rào nhỏ màu trắng nào đó. Sẽ có một phụ nữ trẻ trông khả ái” (nàng chắc hẳn còn trẻ, bé trai còn nhỏ) “ở ngoài sân. Ngài đã phán với tôi rằng đó là người đàn bà góa đã nuôi tôi. Bây giờ, nàng ở đâu? Tôi sẽ tiếp tục bước đi.” Thánh Linh dẫn dắt ông theo cách này, rồi đổi hướng ông.Ồ, thật tuyệt vời khi các con trai của Đức Chúa Trời được dẫn dắt bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Cho dù điều đó nghe có vẻ ngờ ngẩn thế nào, họ vẫn được dẫn dắt! Nàng đi...Ông đi xuống phố này và lên phố khác, xuống phố này và lên phố khác.

Sau một lúc, Thánh Linh phán, “Hãy nhìn bên phải người.”

⁸⁵ Và ông nhìn nó chung quanh như *thế*, giống như Ngài làm ở đây tại bục giảng, đêm này sang đêm khác.Ồ, Đức Chúa Trời vẫn

không hề thay đổi! “Hãy nhìn bên phải người, bên trái người, có người nào đó đang cầu nguyện.”

⁸⁶ Và ông nhìn về phía bên phải của mình. “Này, có một hàng rào nhỏ màu trắng. Điều đó thật đúng. Ta sẽ không di chuyển khỏi đây, bởi vì có một cây cổ thụ đang đứng đó. Và có mọi thứ đúng như cách ta đã thấy trong khải tượng.” Cánh cửa mở ra và một phụ nữ trẻ gầy gò đi ra.

⁸⁷ Bây giờ, hãy nhớ, nàng sẽ lấy hai que củi. Nàng không thể lấy ba que củi, lấy hai để làm Thập tự giá. Nàng nhặt hai que củi lên và đeo nó vào cánh tay mình và nàng bắt đầu quay lại, nghĩ, “Tôi sẽ làm xong cái bánh nhỏ khi con trai thức dậy. Và rồi tôi sẽ cho nó ăn, tôi sẽ không ăn chút nào. Và tôi sẽ đặt đứa con trai nhỏ của tôi trong vòng tay của tôi, và chúng tôi sẽ ngồi ở đó và chết.” Và nàng bắt đầu vào nhà.

⁸⁸ Nàng nghe một giọng nói lạ bên kia cổng, nói, “Hỡi người đàn bà, ta xin người hãy cho ta uống một ít nước trong bình chứ?”

⁸⁹ Và nàng quay lại, và nàng nghĩ, “Có một ông già tử tế đứng ở cổng.” Nàng nhìn ông thật kỹ, và có lẽ lau nước mắt trên mắt mình, trời còn khá sớm. Anh em biết đấy, Đức Chúa Trời làm những điều rất lạ. Nàng sẵn sàng hy sinh. Nước là thứ khan hiếm, trời đã không mưa trong ba năm sáu tháng.

⁹⁰ “Ta xin người hãy đi lấy...” Có lẽ Đức Chúa Trời đã bảo ông nói điều đó, hãy xem nàng sẽ làm gì, thử phản ứng của nàng. “Ta xin người hãy đi múc một chút nước trong bình cho ta uống được không?”

⁹¹ Và nàng nhìn ông. “Ông ấy có vẻ khác hẳn. Có điều gì đó về ông lão mà tôi thấy cảm thương.”

⁹² Bất cứ người tin nào vào Đức Chúa Trời cũng sẽ chia sẻ đến tận cùng giới hạn với người khác. Vâng. Đó là một điều về những người Ngũ Tuần, họ sẽ cởi áo đang mặc ra, vì Nguyên cớ. Đúng vậy. Đó là sự thật. Đó là điều tuyệt vời, một trong những điều tuyệt vời với họ. Họ là những người rộng lượng nhất trên thế giới, bởi vì họ biết rằng của cải trên đất này chẳng là gì cả. Họ đặt kho báu của họ trên Thiên đàng, bởi vì họ sẽ đi lên đó một trong những ngày này.

⁹³ Và vì vậy người đàn bà này, nàng nói, “Tôi sẽ chỉ chia sẻ nước của tôi. Chúng tôi sắp chết, vì vậy tôi sẽ hy sinh nước uống của mình, và đưa nó cho ông lão tử tế đang đứng đó, bởi vì ông ấy trông có vẻ khát nước và mệt mỏi.” Nàng nói, “Tôi sẽ mang nó đến.” Và nàng bắt đầu bước đi.

⁹⁴ Và một lần nữa nàng nghe một tiếng, nói, “Và trong tay kia của người, người sẽ lấy cho ta một miếng bánh nhỏ chứ?” Ô, chao ôi! Bây giờ, bây giờ điều gì?

⁹⁵ Hi vọng cuối cùng của nàng về sự sống của con mình. Hy vọng cuối cùng mà họ có, và bánh sẽ không còn nữa, dầu đã hết, mọi thứ sẽ hết bây giờ. Nhưng nàng nhìn lại, và nàng tự hỏi. Nàng nói, “Tôi chỉ còn lại một ít bột trong vò. Tôi chỉ còn đủ dầu để làm ẩm nó, và tôi đã sửa soạn nó, hay là, tôi đã nhồi nó rồi. (Tôi đã có Lời và Thánh Linh trộn lẫn với nhau trong đó. Tôi đã có Thập tự giá ở đây để đặt nó lên, để làm cho nó thành một cái bánh để ban Sự sống.)” Và đó là khi Thánh Linh và Lời đến với nhau, trên Thập tự giá, nó tạo nên một ổ bánh Sự Sống cho anh em. Đúng vậy. “Và tôi đã nhồi nhuyễn nó với nhau, và bây giờ tôi sẽ nướng nó, và đưa cho bé trai sắp chết của tôi ở trong đó, nó đã khóc suốt đêm để có thứ gì đó để ăn, tôi—tôi phải đưa nó cho nó. Tôi sẽ hy sinh bánh của tôi và tôi—tôi sẽ cho đứa bé bánh ấy. Và rồi tôi sẽ ôm nó vào lòng, và cả hai chúng tôi sẽ chờ chết.”

⁹⁶ Ông nói, “Nhưng, trước hết, người hãy làm cho ta một cái nhỏ.” Điều đó có lạ không khi một người đàn ông hỏi xin một người đàn bà góa, sắp chết, cho một chút bột cuối cùng nàng có trong nhà, với một đứa con sắp chết? Đức Chúa Trời làm những điều thật lạ lùng! Nói, “Hãy làm cho ta một cái nhỏ, trước tiên!”

⁹⁷ Nàng suy nghĩ kỹ, “Ông biết đấy, Kinh Thánh nói rằng chúng ta đã tiếp đãi những người lạ. Chúng ta đã tiếp đãi những người lạ, họ là những thiên sứ, mà chúng ta không biết đang làm điều gì.” “Ồ,” nàng nói, “tôi sẽ làm điều đó.”

⁹⁸ Và khi nàng quay lại, ông nói, “Vì...” Ô, chao ôi. Thế đấy, niềm an ủi lớn nhất mà bất cứ tín đồ nào đã từng lắng nghe, “VÌ, CHÚA PHÁN NHƯ VẬY!” Đó là Lời nàng đang chờ đợi. “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, ‘Bột sẽ không hết trong vò, dầu sẽ không thiếu trong bình, cho đến ngày Đức Chúa Trời ban mưa xuống trên đất.’”

99 Chúng ta nhận được gì ở đó? Trước hết hãy tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời, và sự công bình của Ngài, tất cả những điều khác sẽ được thêm vào. “Làm sao tôi biết được, Anh Branham? Làm sao tôi biết được?” Điều duy nhất tôi biết, đặt Đức Chúa Trời lên trước tiên và điều khiển tất cả. Cửa lễ hy sinh! Trộn dầu, trộn lẫn—Lời và Thánh Linh với nhau, hãy đặt mình trên Thập tự giá, và thưa, “Có con đây, Chúa ôi.” Hãy đặt Đức Chúa Trời trước hết trong mọi sự!

100 “Vì, CHÚA PHÁN NHƯ VẦY, ‘Dầu sẽ không hết trong bình, bột cũng sẽ không thiếu trong vò, cho đến ngày mà Chúa là Đức Chúa Trời ban mưa xuống trên đất.’” Nàng đã biết, lúc ấy, đó là vị tiên tri của Đức Chúa Trời đang phán với nàng. Ồ, tìm nàng phải nhảy nhót biết bao! Nàng chạy vào và làm chiếc bánh nhỏ đó và mang nó đến cho ông, với nước, bàn tay run rẩy trên đôi má hóp lại già nua đó, nàng biết rằng Đức Chúa Trời đã đến để giải cứu, qua một miếng bánh nhỏ.

101 Ồ, anh em cứ nhận lấy một lời hứa nhỏ đó của Đức Chúa Trời, và đặt mọi thứ đúng chỗ, và giải quyết mọi việc, hãy xem điều gì xảy ra! Hãy lấy tấm lòng đó...sự không tin ra khỏi nó. Chỉ lấy niềm tin nhỏ bé đó mà anh em có, và đặt nó lên Thập tự giá, và nói, “Đây là tất cả những gì con có, Chúa ôi. Xin nhận lấy nó”; hãy xem sự diễn biến, “CHÚA PHÁN NHƯ VẦY.” Ồ, ngày nay Ngài vẫn giống như Ngài đã từng có. Đó là những gì nàng đang chờ đợi.

102 Có lẽ bây giờ nó trông tối tăm kinh khủng, nhưng, anh em biết đấy, đôi khi chúng ta được dạy dỗ (và tôi đã giảng về điều đó đêm nọ) nó luôn luôn tối tăm nhất trước ban ngày. Đó là vào giờ đen tối nhất trong đêm khi ngôi sao mai chiếu sáng, nó đang phản chiếu sự xuất hiện của mặt trời.

103 Ở nước Đức họ đã có một bức tranh, họ gọi nó là bức tranh “Đám Mây”. Nó—nó là một sự cạnh tranh với bức tranh lớn này về sự đóng đinh trên thập tự giá tại...tại Forest Lawn ở Los Angeles (bức tranh hoành tráng đó rộng bằng bề ngang tòa nhà này, họ phải xây một tòa nhà chung quanh bức tranh; nhiều người trong các bạn đã thấy nó). Nhưng bức tranh này ở nước Đức được gọi là, “thiên sứ...” hay, “Ngày Mây,” tôi tin nó được

gọi như vậy. Và khi anh em lùi lại một chút và nhìn xem nó, ồ, nó trông gớm ghiếc, trông giống như những đám mây giận dữ trộn lẫn với nhau, như thế, khi những ánh sáng phản chiếu trên nó. Và trông giống như những đám mây đang di chuyển, như cách bức tranh được tạo nên để phản chiếu ánh sáng, làm cho nó trông giống như đám mây, một cơn bão giận dữ đến xé tan mọi thứ. Và rồi anh em được người hướng dẫn bảo, “Hãy bước đến gần hơn, và cứ quan sát nó.” Và khi anh em đến thật gần với nó, nó không phải là những đám mây, đó là những đôi cánh của các thiên sứ đang đập vào nhau, vui mừng. Đó là một ơn phước trong sự nguy trang.

¹⁰⁴ Có lẽ sự đau ốm của anh chị em tối nay, có lẽ sự hy sinh của anh chị em để đến đây, chỉ là một ơn phước nguy trang. Các Thiên sứ của Đức Chúa Trời đang ở đây, hiện diện, để chấp cánh lại với nhau và vui mừng, bởi vì điều đó được chép trong Kinh Thánh, rằng, “Các Thiên sứ trên Trời vui mừng khi một tội nhân ăn năn.” Hãy suy nghĩ về điều đó. Vì, CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Ân điển của Ngài không thể cạn kiệt. Và Ngài sẵn sàng ban cho anh chị em bất cứ điều gì lòng anh chị em ao ước.

¹⁰⁵ Bây giờ chúng ta hãy cầu nguyện một lát, trong khi chúng ta cúi đầu cầu nguyện. Và tôi hy vọng rằng anh chị em ở lại trong thái độ cầu nguyện. Có ai đó ở đây bây giờ (nhắm mắt lại và cúi đầu hướng về bụi đất mà các bạn đã được làm nên từ nó; và, nếu Chúa Jêsus chậm trễ, anh em quay trở lại với cát bụi) và anh em chưa được cứu, anh em cứ giơ tay đó lên như *thế*, và nói, “Anh Branham, đời sống của tôi cũng khốn khổ lắm, và tôi chưa được cứu. Xin nhớ đến tôi trong lời cầu nguyện của anh tối nay, thưa Anh, tôi sẽ giơ tay lên?” Người đó ở trong đây, chàng trai, cô gái, đàn ông hay đàn bà, mà chưa được cứu? Tôi sẽ không yêu cầu anh chị em lâu hơn nữa, chỉ đưa tay lên bây giờ để tôi có thể cầu nguyện cho anh chị em.

¹⁰⁶ Bên phải tôi, Chúa ban phước cho bạn, Chúa ban phước cho bạn, Chúa ban phước cho bạn, và bạn, và bạn. Nơi nào khác, phía sau phía sau, nơi nào đó ở lối đi giữa, cứ giơ tay lên. Không ai nhìn, cứ để tôi và Đức Thánh Linh làm sự nhìn này. Bây giờ,

xin Chúa ban phước cho anh chị em, xin Chúa ban phước cho anh chị em. Tốt lắm.

¹⁰⁷ Người nào khác ở giữa các lối đi, hãy giơ tay lên, nói, “Anh Branham, tôi không phải là Cơ-đốc nhân. Tôi—tôi đã làm một mỗi Đức Thánh Linh đẩy ra xa tôi đến nỗi Ngài thậm chí không làm phiền tôi nữa. Nhưng, thực sự, tôi biết rằng tôi sai. Tôi biết tôi chưa bao giờ được sanh lại bởi Đức Thánh Linh. Tôi biết rằng tôi—tôi không phù hợp. Tôi đã không có bất kỳ...Tôi đã không xưng nhận tất cả những điều của tôi. Tôi đã không đáp ứng tất cả những đòi hỏi của Đức Chúa Trời.”

¹⁰⁸ Có lẽ anh chị em bị ốm. Sẽ không tốt cho đến khi anh chị em đáp ứng những yêu cầu của Đức Chúa Trời. “Anh Branham, tôi đã xưng nhận Cơ-đốc giáo trong một thời gian dài, nhưng thực sự tôi luôn nghi ngờ sự chữa lành Thiêng liêng. Tôi—tôi thật sự tự hỏi liệu Đức Thánh Linh này có đúng không.”Ồ, chị yêu dấu, hay là, anh em yêu dấu, anh chị em không bao giờ có thể nhận được điều gì từ Đức Chúa Trời như thế. Không. Bạn phải đáp ứng mọi yêu cầu, và rồi tin chắc rằng bạn sống đúng với Đức Chúa Trời. Rồi nhận lấy lời hứa của Ngài và nắm giữ nó.

¹⁰⁹ Bên trái tôi, sẽ có người nào ở trên đó không? Một số người trong các bạn trẻ ở đó, thật nhiều, nếu các bạn không phải là Cơ-đốc nhân, hãy giơ tay lên và nói, “Xin nhớ đến tôi, Anh Branham.” Xin Chúa ban phước cho anh chị em, tôi thấy bàn tay của anh chị em, phía sau, phía sau, tôi thấy bà, thưa bà; phía sau đây, vâng. Ở trên, ở trên đây, vâng, cô bé. Vâng, vâng Chúa ban phước cho tất cả các bạn ở đó. Tốt đấy.

¹¹⁰ Bây giờ, tôi đã hứa với các bạn ở ngoài đây đó là tất cả những gì tôi sẽ yêu cầu các bạn, chỉ để giơ tay lên. Bây giờ chúng ta sẽ cầu nguyện. Và trước khi chúng ta làm điều này bây giờ (sau khi chúng ta có những tội nhân giơ tay lên, khoảng hai mươi hoặc ba mươi), bao nhiêu người đau ốm, muốn giơ tay lên và nói, “Xin nhớ đến tôi, Anh Branham, trong lời cầu nguyện của anh, rằng Đức Chúa Trời sẽ thương xót tôi và chữa lành tôi”? Tôi đoán có hai trăm, hoặc nhiều hơn, trong số họ. Được rồi.

Chúng ta hãy cầu nguyện.

¹¹¹ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, thật nhân từ được đến với Ngài với những lời thỉnh cầu này. [Bằng trống—Bt.] “...và với Ta, Ta là Đấng Tạo Hóa của các người.” Và họ đưa tay lên, thì điều đó cho thấy rằng Thánh Linh vĩ đại hơn khoa học. Lạy Cha, Ngài đã phán, “Không ai có thể đến với Ta, nếu Cha Ta không kéo người đến trước. Và tất cả những ai đến với Ta, Ta sẽ ban cho họ Sự sống đời đời.” Bây giờ họ là của Ngài, Chúa ôi. Xin ban cho họ Sự sống, ngay bây giờ, nơi họ đang ngồi trong chỗ của mình. Xin cho họ có Sự sống Đời đời. Xin Ngài khiến họ sống lại vào ngày sau rốt, trình dâng họ lên Cha là Đức Chúa Trời của Thiên đàng như những viên ngọc trên mão triều thiên của Hội thánh. Xin nhậm lời, Cha ôi.

¹¹² Con cầu nguyện cho những người đau ốm và bệnh tật này. Nhiều bàn tay của họ đã giơ lên tối nay, bởi vì họ đã thấy rằng một người đàn bà thật sự cần Đức Chúa Trời; bà đã thấy những giờ phút quan trọng sắp đến. Không nghi ngờ gì có nhiều người đang ngồi ở đây trong cùng cách đó, mà phải chết, nhưng Đức Chúa Trời đã truyền cho các tiên tri của Ngài rồi, và mọi sự đều ổn. Nó sẽ hành động thật tốt đẹp. Nếu họ chắc chắn rằng mọi thứ đều ổn, thì họ tin chắc về Đức Chúa Trời. Họ tin chắc rằng Ngài giữ lời hứa của Ngài. Thế thì, Cha ôi, chúng con cầu nguyện để Ngài giải quyết với họ tối nay, như những con cái đau ốm, yêu thương của Ngài; và sẽ chữa lành những bệnh tật của họ, và ban cho họ quyền năng và ân điển và đức tin. Xin hành động, Cha ôi.

¹¹³ Xin ban phước cho tất cả các mục sư truyền đạo ở đây tối nay, những tiên tri quý báu của Ngài. Chúng con cầu xin Ngài xúc dầu cho họ, Chúa ôi, và xin cho họ là người sẽ ban phước cho nhà của những người này, rằng sẽ có Bánh Sự Sống trong nhà họ chừng nào họ còn sống. Xin cho bình của họ không bao giờ bị cạn khô, hay các thùng thì không trống rỗng. Xin cho có bánh thuộc linh trong mỗi hội thánh khắp xứ này, Chúa ôi, để sẽ nuôi những kẻ đói khát khi cần. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

¹¹⁴ Chúng con yêu Ngài. Và chúng con biết rằng Ngài đã yêu chúng con trước tiên, vì khi chúng con còn là tội nhân, Đấng Christ đã chết thay cho chúng con, Đấng Vô Tội thay cho người phạm tội, để làm của lễ chuộc tội của chúng con, để hòa giải

chúng con trở lại với Đức Chúa Trời; khi chúng con bị lạc mất và hư hoại, không có Đức Chúa Trời hay Con Ngài, từ vườn Ê-đen, từ sự vi phạm của tổ phụ chúng con đã đưa chúng con vào trong sự hỗn loạn của tội lỗi. Và Chúa Jêsus yêu chúng con đến nỗi Ngài đã đến bởi ý chỉ của Đức Chúa Trời và cứu chuộc chúng con trở về với Đức Chúa Trời, qua sự dâng hiến mạng sống của chính Ngài tại Đồi Sọ. Cảm ơn Ngài, Cha ôi, vì tất cả sự nhân từ của Ngài.

¹¹⁵ Chúng con đang sống trong bóng tối của thời kỳ cuối cùng. Có thể không phải là tối mai. Con không biết, Chúa ôi, điều đó đối với Ngài. Nhưng mặc dù có thể được một số người có thể vào trong tối nay, Cha ôi, con cầu xin Ngài ban đến Đức Thánh Linh.

¹¹⁶ Ngài đã phán, “Như việc đã xảy ra trong thời Sô-đôm, thì sự đến của Con Người cũng sẽ như vậy.” Trong thời Sô-đôm, họ có ba hạng người: tội nhân, thuộc viên giáo hội âm hiểm, và người được Chọn (được gọi ra); dân Sô-đôm, và gia đình Lót, và gia đình Áp-ra-ham (được gọi ra khỏi thế gian). Dân Sô-đôm đã tiếp nhận hai mục sư truyền đạo với một sứ điệp lớn. Và nhóm của Áp-ra-ham đã nhận được một dấu hiệu, và dấu hiệu là một Người có bụi trên y phục Ngài, Đấng đã biết Áp-ra-ham, là một người lạ; đã biết vợ ông, Sa-ra, tên bà là gì; và, đã bảo Áp-ra-ham, quay lưng về phía trại nơi Sa-ra ở, “Tại sao nàng cười?” Ôi Chúa, xin cho hội thánh thức tỉnh và thấy được! Như Chúa Jêsus đã phán, “Như việc đã xảy ra trong thời Sô-đôm, thì cũng sẽ xảy ra khi Con Người đến.” Cũng chính Đức Chúa Trời đó sẽ xuất hiện trong xác thịt của Hội thánh Ngài, và sẽ bày tỏ cùng một dấu hiệu. Xin nhậm lời, Chúa ôi, lần nữa tối nay. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài

Bây giờ cứ thờ phượng Ngài cách êm dịu trong Thánh Linh.

Bởi vì Ngài đã yêu tôi trước

Và đã mua sự chuộc cứu rỗi của tôi

Trên cây Thập tự.

¹¹⁷ Ô, sau một sứ điệp, anh em không cảm thấy tất cả đều được rửa sạch sao? Chỉ Đức Thánh Linh thật sự làm sạch lòng anh chị

em khỏi mọi sự vô tín, đưa anh chị em trở lại đúng hướng với Đức Chúa Trời lần nữa. Ồ, bây giờ là lúc để thờ phượng Ngài. Sứ điệp đã chấm dứt, vì vậy chúng ta hãy chỉ thờ phượng Ngài một lần nữa trong bài hát này, khi chúng ta hát *Tôi Yêu Ngài*. Mọi người, cứ yên lặng và êm dịu bây giờ. Hãy nhắm mắt lại và chỉ nhìn với đôi mắt thuộc linh của mình hướng về Ngài, xem những gì Ngài đã làm cho người đàn bà góa đó. Anh chị em yêu dấu Ngài như người đàn bà góa đó, Ngài cũng bảo tồn sự sống của anh chị em. Anh chị em không yêu Ngài sao?

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Bởi vì Ngài đã yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập tự.

Danh Y đại tài giờ này ở gần,
 Là Chúa Jêsus đây cảm thông;
 Chúa phán khiến lòng buồn bực tươi vui,
 Không có danh nào khác ngoài Chúa Jêsus.

Nốt nhạc êm dịu nhất trong bài hát thiên thần,
 Danh êm dịu nhất trên lưỡi người phàm,
 Ca khúc êm dịu nhất từng được hát,
 Ôi, Chúa Jêsus, Chúa Jêsus quý báu.

¹¹⁸ Trong khi anh ấy đang chơi đàn, êm dịu. [Anh Branham ngân nga bài *Danh Y Đại Tài*—Bt.] Khi tôi nghe bài hát đó, nó mang lại một điều cho tôi. Cách đây một thời gian tại Ft. Wayne, Indiana, có một cô bé Dunkard đang ngồi, chơi đàn piano. Cô ấy không phải là người Ngũ Tuần, nhưng cô có mái tóc đẹp buông dài trên lưng. Và tôi định cầu nguyện cho người đau, và người đầu tiên trong hàng là một cậu bé, cậu ấy bị tàn tật, một trường hợp bại liệt. Và tôi bế cậu bé từ vòng tay của người chị, và giữ cậu bé, và tôi nói, “Thật vậy, Danh Y đại tài đang ở đây, biết những bí mật của mọi tấm lòng.”

Và tôi nói, “Quý vị tin điều đó không?” với một cử tọa nhiều ngàn người.

¹¹⁹ “Vâng,” tất cả họ đều tin điều đó. Nhưng họ hầu như giữ lại, là đêm đầu tiên của buổi nhóm, và họ đã...Sứ điệp khó hiểu đối

với họ.

120 Và tôi nói, “Anh chị em có tin rằng Chúa Jêsus có thể nói cho tôi biết cậu bé này là ai, và tên của nó là gì không? Anh chị em sẽ tin chứ? Đó là cùng một Thiên sứ đã gặp Áp-ra-ham, mà đã biết những gì Sa-ra...Phải chăng đó là cùng Chúa Jêsus mà đã biết Na-tha-na-ên khi ông đến, người đã biết Phi-e-rơ và đã gọi ông bằng tên, đã nói với người đàn bà bên giếng, và tất cả những điều này? Đó có phải là cùng Chúa Jêsus không?” Tất cả họ đều giơ tay lên, họ nghĩ là điều ấy.

121 Và Đức Thánh Linh bắt đầu bày tỏ điều này. Và, khi Ngài làm thế, cậu bé nhảy ra khỏi vòng tay tôi, chạy xuống và nhảy ra khỏi bụi giăng. Người mẹ ngắt xỉu trên chiếc ghế đặt ngay trước mặt cậu bé. Và cậu bé chạy lên chạy xuống. Cô gái Amish, hay là Dunkard, đang chơi đàn piano, cô trở nên trắng bệch, nhảy dựng lên giữa—giữa buổi nhóm, và tóc cô xoa trên lưng. Cô ấy mặc một chiếc váy trắng. Cô trông giống như một thiên thần. Và cô bắt đầu hát bài đó bằng tiếng lạ. Và, khi cô làm vậy, cây đàn piano không hề bỏ qua một nốt nhạc nào, đang chơi:

Danh Y đại tài giờ này ở gần,
Là Chúa Jêsus đầy cảm thông;
Ngài phán khiến lòng buồn bực tươi vui,
Không có danh nào khác ngoài Jêsus.

122 Dân sự quây quần hạ mình chung quanh bàn thờ, và khóc lóc trên các lối đi, và la lớn “Xin Chúa thương xót con!”Ồ, thật là một buổi nhóm tuyệt vời!

123 Danh Y đại tài đó vẫn còn ở đây. Ngài đã không thất bại. Ngài không bao giờ có thể thất bại. Bây giờ, bao nhiêu người ở đây tin điều đó, một cách trang trọng, với cả tấm lòng, và anh chị em ở đây tối nay với những mong đợi được chữa lành trong quyền năng của Đức Chúa Trời?

124 Nếu có người nào trong tòa nhà mà tôi biết, bên ngoài những người này ngay tại đây, những chàng trai này đang ngồi ở đây, ba trong số họ mà tôi đã nói chuyện ngày nọ trong một cuộc phỏng vấn, từ Arkansas; Anh Pat Tyler, là một kẻ cướp đã cải đạo; Anh Williams đang ngồi ngay tại đó; và theo như tôi có thể...và Anh

Gene Goad, mẹ của tôi, đang ngồi ngay tại đây. Và tôi nghĩ đó là tất cả những gì tôi thấy trong tòa nhà mà tôi biết vào lúc này, ngoài cách này tôi biết những người này đang ngồi ở đây.

¹²⁵ Bây giờ, tôi đã đứng với kinh Koran trong một tay, và quyển Kinh Thánh trong tay kia, trước một trăm ngàn người, và nói “một quyển phải đúng, còn quyển kia sai.” Và niềm tin Cơ-đốc là tôn giáo duy nhất trong số tất cả các tôn giáo; và Phúc âm Toàn vẹn là nhóm duy nhất trong số họ có thể chứng minh rằng Chúa Jêsus Christ vẫn sống. Phần còn lại của họ có thần học, và họ sẽ nói với anh em về điều đó, “Chúng ta cũng có tâm lý học nhiều như vậy.” Những người Hồi giáo nói, “Chúng tôi có tâm lý học nhiều như vậy. Chúng tôi có thể hét thật to về nhà tiên tri của chúng tôi như quý vị có thể về Chúa Jêsus của mình. Nhưng vị tiên tri của chúng tôi không hề hứa với chúng tôi điều gì. Chúa Jêsus của quý vị đã hứa với quý vị rằng Ngài sẽ sống lại từ kẻ chết, và những điều mà Ngài đã làm quý vị cũng sẽ làm bởi vì Ngài sống trong quý vị. Bây giờ quý vị nói nhà tiên tri của chúng tôi đã chết, ở ngoài đó trong mồ mả, và quý vị có một Chúa Jêsus đã sống lại. Hãy cho chúng tôi xem Ngài hành động.” Họ sẽ đặt... không...

¹²⁶ Anh em có thể xem nhẹ ở đây với một số nhà thần học này, về một số từ ngữ Hy Lạp hay điều gì đó mà tất cả anh em đều nhầm lẫn về chính mình, nhưng anh em đừng bao giờ cố gắng đem nó ra để đối đầu với một số người trong họ. Tốt hơn anh em nên sở hữu những gì mình đang nói về. Và tốt hơn anh em nên biết. Đó là lý do thật khó để có được những nhà truyền giáo ở đó. Họ biết họ đang nói về điều gì. Và tốt hơn anh em nên biết, bởi vì họ sẽ thách thức anh em về điều đó.

¹²⁷ Nhưng tôi rất biết ơn tối nay, để biết, thưa các bạn, rằng Chúa Jêsus của chúng ta (và mọi lời hứa mà Ngài đã hứa) là Lễ thật. Nếu tôi có thể chữa lành bất cứ ai ở đây, tôi sẽ làm điều đó; nếu tôi không làm điều đó, tôi sẽ là một kẻ đạo đức giả. Nhưng tôi không thể. Nhưng Đức Chúa Trời đã ban cho hội thánh một ân tứ, mà Ngài đã hứa.

¹²⁸ Rằng trong thời của Luther, chúng ta đã sống bởi sự xưng công bình. Trong suốt thời của Wesley, chúng ta sống bằng sự

nên thánh, giáo hội trở nên thiếu số. Trong những ngày của Ngũ tuần, chúng ta đã sống qua phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh và sự phục hồi các ân tứ. Bây giờ chúng ta thực sự ở trong thiếu số, sự đến của Con Đức Chúa Trời. Ở đây họ đã tin bởi đức tin; ở đây họ la lớn dưới sự nên thánh; ở đây họ đã nói tiếng lạ như một ân tứ; nhưng *bây giờ* âm bản và dương bản, và cái—cái nắp đang đến trên kim tự tháp, và đó là lúc cuối cùng, khi Đấng Christ và hội thánh của Ngài rất giống nhau đến nỗi nó sẽ gọi người chết từ Giám Lý, Lutheran, và tất cả những người đó trở lại đó, và sẽ có một sự sống lại. Họ đã ngủ trong canh thứ nhất, thứ hai, thứ ba, thứ tư, thứ năm, thứ sáu, và canh bảy, sẽ sống lại một trong những ngày này, để gặp Chúa Jêsus trên bầu trời. Giờ đã đến, thưa các bạn, sự Đến của Chúa đã gần.

129 Chúng ta nhìn vào Giê-ru-sa-lem và thấy rằng người Do Thái đã bị mù vì cơ chúng ta. Cây vả đang đâm chồi. Ông nói, “Và những cây khác.” Billy Graham đã gây ra một—một sự phục hưng giữa những người bình thường. Oral Roberts đã gây ra một cuộc phục hưng giữa những người Ngũ Tuần. Và bây giờ Chúa Jêsus, Con Đức Chúa Trời, đã đến với dân sót lại này, để kéo dân sự đến với Hòn Đá Đỉnh, để mang Con Đức Chúa Trời trở lại, để hoàn tất công việc cho sự Đến của Chúa Jêsus. Ngài phán, “Như việc đã xảy ra trong thời Sô-đôm, thì cũng sẽ xảy ra trong sự Đến của Con Người.”

130 Tôi sẽ quay lưng lại với anh em, không chỉ để anh em có thể thấy. Bây giờ, hãy nhớ, đó không phải là con người. Người đàn ông đang ngồi đó chỉ có một ít can-xi, bồ tạt, và dầu khí, mười sáu nguyên tố của thế gian mà Đức Chúa Trời đã hành động, “Phù!” thổi vào nhau và bước vào đó và đang sống động.

131 Chúa Jêsus Christ cũng giống như vậy. Ngài là Con Đức Chúa Trời. Ngài là Đức Chúa Trời bày tỏ trong xác thịt, nhưng xác thịt của ngài là con người, Thánh Linh của Ngài là Đức Chúa Trời. Rồi Ngài đã hứa trong những ngày sau rốt rằng Ngài sẽ đến trong Hội thánh của Ngài. “Còn ít lâu và thế gian không còn thấy Ta nữa; tuy nhiên các ngươi sẽ thấy Ta, vì Ta sẽ ở cùng các ngươi, ngay cả trong các ngươi. Các công việc Ta làm các ngươi cũng sẽ làm.” Thấy không? Bây giờ Danh Y đại tài đó đang ở đây.

¹³² Ngài phán, bấy giờ, “Dấu hiệu của Sô-đôm và Gô-mô-rơ.” Vậy thì, nó là gì? Hãy xem những tờ báo của chúng ta, “Những người đồng tính luyến ái, sự bại hoại, đang gia tăng bốn mươi phần trăm trong hơn mười năm trước đây.” Động đất ở nhiều nơi, tất cả các loại dấu hiệu của sự Đến. Hội thánh đang tan rã, thời kỳ cuối cùng ở đây.

¹³³ Bấy giờ Đức Chúa Trời cũng đang bày tỏ những dấu hiệu của Ngài, như chúng ta đã rao giảng về. Bấy giờ, nếu Kinh Thánh này là thật, mà Nó là thật, tôi sẵn sàng chết vì mục đích đó. Kinh Thánh là thật. Chúa Jêsus Christ hằng sống. Chúng ta là Hội thánh của Ngài, đầy đầy Thánh Linh của Ngài, thì Sự Sống của Ngài trong chúng ta sẽ sanh ra cùng Sự Sống mà Ngài đã sống trong Con Đức Chúa Trời, nếu Đức Thánh Linh—Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời sống trong chúng ta.

¹³⁴ Vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời và vì lợi ích của hội thánh, và vì sự đau ốm của anh chị em, anh chị em đau ốm và bệnh tật, hãy chạm vào gấu áo Ngài và xem thử anh chị em có thể gây cho Ngài phán qua tôi, như là dây tở của Ngài, gọi anh chị em giống như Ngài đã làm với người đàn bà đã chạm vào áo Ngài. Xin Chúa ban cho điều đó. Nó sẽ làm cho anh chị em tin tuyệt vời, và chấp nhận sự chữa lành của mình chứ? Bao nhiêu người tin rằng họ có thể chấp nhận sự chữa lành của họ nếu Đức Chúa Trời kêu gọi anh chị em như thế, hay thấy Ngài kêu gọi? Hãy giơ tay lên. Xin Chúa ban cho điều đó.

Cứ tiếp tục chơi bài *Danh Y Đại Tài* đó, chứ? Tôi cảm thấy được dẫn dắt để làm điều đó.

¹³⁵ Tôi sẽ quay lại với những người bạn của tôi ở đây một lần nữa tối nay, chỉ để nhìn các bạn. Thưa các anh em, tôi không cố gắng... với anh em...Đức Chúa Trời là lời chứng của tôi, Anh David. Đúng như tôi chắc chắn đã làm cho nó rõ ràng với mọi người, rằng, đó không phải là tôi. Tôi không có liên quan gì với nó. Tôi chỉ...Đức Chúa Trời phải sử dụng người nào đó. Ngài là...Và không có bàn tay nào xứng đáng, nhưng Đức Chúa Trời làm cho chúng xứng đáng. Đấy, Ngài—Ngài—Ngài chọn trước khi sáng thế, mục đích của Ngài được thực hiện, và nó phải được thực hiện, nó phải được thực hiện.

¹³⁶ Hội thánh sẽ ở đó, không vết không nhân. Ân điển của Đức Chúa Trời sẽ làm điều đó. Nó sẽ phải, nó sẽ nhận lấy ân điển. Giống như Ngài đã trò chuyện với Áp-ra-ham, khi Sa-ra nghi ngờ Ngài. Ồ, ngay lúc đó Ngài sẽ giết chết; Ngài sẽ giết Sa-ra ngay lúc đó vì sự nghi ngờ, bởi vì đó là tội lỗi tồi tệ nhất, là sự không tin, và tội lỗi duy nhất. Và bà nghi ngờ và tự cười khi Thiên sứ nhận biết bà qua trại. Đúng thế không? Nhưng tại sao Ngài không thể giết Sa-ra? Bởi vì bà là một phần của Áp-ra-ham, Ngài cũng phải giết Áp-ra-ham. Và chúng ta là một phần của Chúa Jêsus khi chúng ta ở trong Thân thể Đấng Christ. Sự không tin của chúng ta được bào chữa nếu chúng ta làm điều đó một cách thiếu hiểu biết như bà đã làm, vì bà đã sợ hãi.

¹³⁷ Bạn có tin rằng điều gì đó đang xuất hiện trên bục giảng không? Ồ, tôi ước gì tôi có thể giải thích điều này. Tôi phải quay lại. Tôi thấy một người đàn bà có làn da sừng tấy lên, chị đã chạm vào Ngài. Nó sẽ lia khỏi chị, bởi vì chính là tất cả Ánh sáng chung quanh chị. “Nếu người có thể tin, mọi sự đều có thể được.” Bây giờ hãy tin.

¹³⁸ Để anh chị em thấy nó không phải là tâm lý học, đang đọc được tâm trí của anh chị em, tôi sẽ quay lưng lại với anh chị em. Còn về khu vực này thì sao? Điều này đã được thực hiện một lần ở Đền thờ Angeles, thưa chị. Anh David, anh còn nhớ. Bây giờ tôi chỉ...để các bạn thấy, tôi đang nói chuyện với các bạn, điều đó cho thấy rằng tôi không có sự tiếp xúc với những người ở đó. Chắc chắn chị—chị hiểu-...Tôi biết chị hiểu. Thấy không? Nhưng tôi đang cầu xin ân điển của Đức Chúa Trời làm điều gì đó mà mọi người có thể biết.

¹³⁹ Vàng, tôi thấy một người trẻ, cô gái trẻ. Cô ấy đến từ nơi đây, cô ấy không đến từ đất nước này. Cô ấy đến từ một vùng quê nhiều mưa và có nhiều cây cối và rêu, cô ấy đến từ Oregon. Cô ấy bị động kinh. Cô ấy đi ra đó. Cô có tin rằng Chúa Jêsus Christ sẽ khiến cho cô khỏe mạnh không? Chị có chấp nhận nó cho cô ấy không? Hãy đứng lên, chị ơi. Về nhà, và tôi quở trách ma quỷ. Chị có tin hết lòng không? Được rồi.

¹⁴⁰ Ở lối đi chính giữa ở đây, người nào đó có đức tin. Đừng nghi ngờ. Tôi sẽ nói chuyện với anh, Anh Schultz, để anh có thể thấy

rằng tôi đang nói chuyện với anh. Tôi đang để người nào đó có... Không có thể cầu nguyện vì vậy nó chỉ—nó chỉ đơn giản là vậy, để không mang ai lên, nhưng để họ có thể nhìn thấy.

141 Vâng, có một người phụ nữ giống như gầy gò, cô ấy bị ung thư. Cô ấy đã ở bệnh viện hôm nay. Cô ấy đang ngồi phía trước ở đây, hầu như là một người phụ nữ mảnh mai. Tên cô ấy là Cô Peterson. Thấy không? Được rồi, thưa cô, hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời. Cầu xin Đức Chúa Trời của Thiên đàng giết chết con quỷ đó cho đến khi nó không còn được nhìn thấy bởi một người nào khác. Anh chị em có tin vào Con Đức Chúa Trời không? Các bạn có tin Ngài hết lòng không? Chỉ có đức tin nơi Ngài, đó là tất cả những gì các bạn phải làm. Được rồi.

142 Tất cả các bạn đã sẵn sàng để tin theo cách này chưa? Hãy để tôi nói chuyện với mục sư này ở đây. Anh tin hết lòng không? Tôi hy vọng ai đó ở trên đó, cũng vậy. Ừ-m. Để anh em có thể biết rằng tôi đang nói chuyện với anh em. Nhưng hãy xem quyền năng của Đức Chúa Trời làm lu mờ mọi thứ tâm linh, đi vào tâm linh lãnh vực...lãnh vực tâm linh.

143 Vâng, phía sau tôi là một—một người phụ nữ, và cô ấy không biết có chuyện gì với mình. Cô ấy là...Ồ, người đàn bà tội nghiệp đó! Cô ấy đã có một, hai, ba, bốn, năm ca phẫu thuật. Họ không biết nó là gì. Các bác sĩ không biết nó là gì. Cô đã được gửi đến Arizona để an dưỡng. Cô ấy đến từ Louisiana, tên cô ấy là Bà Pearson. Được rồi, Bà Pearson, ở đâu đó phía sau tôi, ngược lên, nhìn tôi. Chị có tin tôi là tiên tri của Đức Chúa Trời không? Tôi không biết chị. Nếu đúng thế, hãy vẫy tay. Chúng ta—chúng ta là những người xa lạ với nhau. Những gì đã được nói là đúng. Đúng thế không? Các bác sĩ không biết có vấn đề gì với chị. Đó là thần kinh của chị. Hãy thật yên lặng, có đức tin, và chị sẽ về nhà khỏe mạnh. Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời! Chị tin Con Đức Chúa Trời đã sống lại không?

144 Bây giờ, còn người nào đó trong khu vực này thì sao? Tất cả các bạn đã sẵn sàng để tin chứ? Pat, anh có vui vì mình là một Cơ-đốc nhân không? Thật tuyệt vời khi bước ra khỏi đời sống mà anh đang sống, và trở thành một Cơ-đốc nhân chứ?

¹⁴⁵ Đây là một phụ nữ. Đó là một người đàn bà, một người đàn ông, và một đứa trẻ. Quý bà đang tiếp xúc với Đức Chúa Trời. Bà ấy ở phía sau tôi. Và bà ấy bị một loại bệnh dạ dày nào đó, và bà—bà ấy bị chứng suy nhược nào đó. Bà ấy cũng không đến từ đây, bà đến từ một vùng quê giống như sa mạc, nhưng bà đến từ Kansas. Chồng bà là một mục sư. Đó là bà ấy đang ngồi ngay tại đó. Tôi không biết bà. Nếu đúng vậy, thưa bà, hãy vẫy tay như thế này. Được rồi, thưa ông. Được rồi, hãy về nhà, tin vào Chúa Jêsus Christ và được khỏe mạnh. Ông có tin vào Chúa không?

¹⁴⁶ Tất cả chung quanh tòa nhà bây giờ, anh chị em tin vào Chúa không? Chắc chắn, Ngài ở đây! Chúa Jêsus Christ, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Cũng chính Đức Chúa Trời mà có thể tỏ cho Ê-li thấy người đàn bà góa đó ở đâu, cùng một Đức Chúa Trời ấy có thể chỉ cho tôi thấy anh chị em đang ở đâu, đang ngồi, đang cầu nguyện, bởi vì đó là Thánh Linh của Chúa Jêsus Christ, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Các bạn tin điều đó không? Hãy để mọi người ở đây đặt tay lên nhau trong khi tôi cầu nguyện cho anh chị em nói chung, ngay tại đây, và tin, để anh em biết rằng anh em có điều gì đó trong đó, mỗi người trong anh em. Anh chị em là những người tin, phải không? Nếu là vậy, hãy nói “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, trong bằng chứng không thể sai lầm về sự sống lại của Chúa Jêsus Christ, đặt tay lên nhau và cầu nguyện cho nhau.

¹⁴⁷ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, con dâng lên cho Ngài cử tọa đang chờ đợi này. Xin cho tất cả những người này đã ăn năn về tội lỗi của họ tìm thấy một nhà thờ tốt lành. Xin cho những ai, Chúa ôi, bị đau ốm được chữa lành. Xin cho quyền lực của Satan bị phá vỡ, trên đời sống của họ ngay bây giờ, khi con quả trách ma quỷ và cầu xin Quyền năng của Chúa Jêsus Christ sẽ đến trên cử tọa này và lấy đi mọi sự đau ốm, mọi bệnh tật, mọi nỗi đau buồn, mọi nghi ngờ. Xin xua đuổi nó khỏi họ, Chúa ôi, và chữa lành cho họ. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, con cầu xin điều đó.

60-0310 Ê-li Và Cửa Lễ Bằng Bột
Vườn Madison Square
Phoenix, Arizona Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org